

ПОНЕДЕЛНИК, 19 ОКТОМВРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

(Заседанието се открива в 17,05 ч.)

1. Възобновяване на сесията

Председател. – Възобновявам сесията на Европейския парламент, прекъсната на 8 октомври 2009 г., четвъртък.

2. Изявление на председателя

Председател. – Госпожи и господа, преди да започнем сесията, бих искал да кажа няколко думи. Както знаете, преди десет дни президентът на Полша, Лех Качински, подписа Договора от Лисабон. Убеден съм, че сме една крачка по-близо до приключване на процеса на ратифициране. Сигурен съм също, че Чешката република също скоро ще приключи ратифицирането.

Бих искал да ви информирам, че тази седмица – във вторник от 15,00 ч. – ще се състои нашето първо разискване с време за въпроси към председателя на Европейската комисия, Жозе Мануел Барозу. Това разискване бележи значителна институционална промяна, която ще подобри значително работата на Европейския парламент с Комисията. Работих по този въпрос с председателите на политическите групи и с г-н председателя Барозу и съм доволен, че новата процедура ще стане постоянен елемент от пленарните сесии в Страсбург. Сигурен съм, че това ще направи нашите разисквания по-динамични и ще разшири техния обхват.

Госпожи и господа, на 10 октомври отбелязахме Международния ден за отмяна на смъртното наказание. От 2007 г. насам тази дата е и Европейски ден срещу смъртното наказание, на който засвидетелстваме решимостта и ангажираността си срещу тази нехуманна практика. Заявяваме и позицията си в подкрепа на световен мораториум в съответствие с декларацията на Парламента, изложена в резолюция през 2007 г., и резолюцията на Общото събрание на Обединените нации.

В прессъобщение от 9 октомври изтъкнах, от мое име и от името на Европейския парламент, готовността ни да работим за създаването на Европа без смъртно наказание, както и за отменянето му в целия свят. Това е наше общо задължение. За съжаление в Европа все още има една страна, където се произнасят и изпълняват смъртни присъди. Тази страна е Беларус. Осъждаме изпълнението на екзекуции в Иран и изразяваме особено безпокойство за иранците, осъдени на смърт след демонстрациите, които съпровождат президентските избори през юни. Преди всичко се противопоставяме на издаването на смъртни присъди на младежи и бих искал да изтъкна, че тази година се отбелязва 20-та годишнина от приемането на Конвенцията за правата на детето, която изрично забранява екзекутирането на малолетни и непълнолетни лица.

Трябва да продължим да се противопоставяме решително на смъртното наказание и да говорим открито за случаи на неговото прилагане навсякъде по света. Разтревожени сме от неотдавнашните събития в Китай, където 12 души бяха осъдени на смърт след етническите безредици и насилие в Урумчи, провинция Синцзян. Въпреки тежките престъпления, извършени по време на безредиците през юни, призоваваме китайските органи да спазват стандартите за справедлив съдебен процес. Разтревожени сме и от случаите на произнасяне и изпълнение на съдебни присъди в Съединените американски щати, особено в щата Охайо, където след няколко неуспешни опита бяха отложени екзекуции със смъртоносни инжекции.

Бих искал да повторя призива ни към всяка държава, която все още прилага смъртното наказание, да го заличи от наказателния си кодекс или да наложи мораториум върху произнасянето и изпълнението на смъртни присъди в очакване на тяхното отменяне.

(Ръкопляскания)

3. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

4. Действия, предприети вследствие на позиции и резолюции на Парламента: вж. протокола

5. Състав на Парламента: вж. протокола

6. Състав на комисиите и делегациите: вж. протокола

7. Въпроси с искане за устен отговор и писмени декларации (вносяне): вж. протокола

8. Внесени документи: вж. протокола

9. Решения относно някои документи: вж. протокола

10. Петиции: вж. протокола

11. Трансфер на бюджетни кредити: вж. протокола

12. Подписване на актове, приети по процедурата на съвместно вземане на решение: вж. протокола

13. Действия, предприети по недовършени дела (член 214): вж. протокола

14. Искане за неотложна процедура

15. Ред на работа

Председател. – Окончателният проект на дневен ред, изготвен от Председателския съвет на неговото заседание на 15 октомври 2009 г., четвъртък, съгласно член 137 от Правилника за дейността, е раздаден.

Понеделник:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, изказването ми всъщност се отнася до дневния ред за понеделник.

Проектът на дневен ред, разпространен преди да получим документа, който трябва да гласуваме, включваше, ако не се лъжа, обсъждане на три случая на парламентарен имунитет. Тези случаи на парламентарен имунитет са изключително важни, тъй като могат да имат отношение към свободата на упражняване на функциите на член на ЕП, който е обект на политическа враждебност от страна на правителството или от страна на съдилищата, или на политическа враждебност от страна на съдилищата, използвана от правителството посредством прокуратурата.

Забелязвам, че тези въпроси вече не присъстват в разискването и смятам това за достойно за съжаление. Остава само едно гласуване без обсъждане по доклада на г-н Wallis относно имунитета на г-н Siwies. Гласуването без обсъждане не позволява изказвания, тоест не позволява на засегнатия член на ЕП да се изкаже пред своите колеги. Считаю, че това е достойно за съжаление.

Ще приключа с няколко думи за доклада на нашия колега г-н Speroni, който беше приет от много голямо мнозинство – на практика целия Парламент, ако не се лъжа – относно поведението на френските органи, които отказаха защита на имунитета на нашия бивш колега г-н Marchiani от телефонно подслушване, при положение че такъв имунитет се гарантира на членовете на националните парламенти.

Бих искал да попитам какво стана с препоръките в доклада на г-н Speroni и по-конкретно с жалбата, която трябваше да внесем в Съда на Европейските общности.

Председател. – Не е внасяно искане да се провежда обсъждане за парламентарния имунитет. Затова по този въпрос ще се гласува утре. Ако беше внесено искане, можехме да разгледаме този въпрос по различен начин. В дневния ред няма обсъждане поради липсата на каквото и да е предложение по този въпрос.

Вторник:

Няма предложени изменения.

Сряда:

Внесено е искане от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) за изменение на заглавието на предложенията за резолюция относно свободата на информация в Италия и в останалите държави-членки на Европейския съюз, както следва: Свобода на информацията в Европейския съюз.

Simon Busuttil, *от името на групата PPE*. – (MT) Г-н председател, общият извод, до който се стигна при обсъждането на тази резолюция миналия месец, беше, че трябва да обсъдим въпроса за свободата на изразяване навсякъде – както в Европа, така и извън нея. Не можем обаче, г-н председател, да обявяваме кръстоносен поход срещу една-единствена държава. Въпросът за Италия, включен в резолюцията, по същността си е национален политически дебат и ние, като Европейски парламент, трябва да се въздържим от намеса в подобен дебат. Ако запазим думата „Италия“ в заглавието на резолюцията, ще влезем в ролята на един вид върховен съд, какъвто не сме, и реално ще подкопаем авторитета и уважението към нашата институция.

Подкрепяме свободата на изразяване в Европа и извън нея и затова призоваваме всички онези, които наистина искат да има свобода на изразяване навсякъде, да гласуват в подкрепа на промяната в заглавието на резолюцията.

Manfred Weber, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-н председател, бих искал да подкрепя и да се изкажа в подкрепа на предложението.

Не всеки проблем в Европа е проблем за Европа. Тук прилагаме принципа на субсидиарност, а ние от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) имаме доверие на колегите си в парламента в Рим и вярваме на римските съдилища, на италианските съдилища, които могат да се произнасят независимо за това кое е добро за Италия и кое – не. Италианският парламент доказва, че е независим. Ще се радваме да обсъдим свободата на мнение, но следва тогава да обсъдим и свободата на мнение в Европейския съюз. Това трябва да бъде ясно посочено в предложението и в неговото заглавие, поради което искаме нашето предложение да бъде подкрепено.

Hannes Swoboda, *от името на групата S&D*. – (DE) Г-н председател, това е някакъв унизителен спектакъл. Предварително заявихме ясно, че се започна с италианския случай, но не искаме да се съсредоточаваме върху него. Искаме да кажем нещо за свободата на мнение в Европа като цяло. Затова избрахме това заглавие; то се отнася до случай, който започва в Италия, но и до някои общи положения.

Не трябва да се опитваме да свършим всичко. В продължение на седмици отново и отново се опитвахме да отделим първоначалния случай. Поне бъдете честни: ако кажете „искаме да защитим Берлускони, каквото и да прави той“, това е честна позиция, но сега представяте нещата сякаш искате да сте безпристрастни, да сте обективни. Нека запазим заглавието, то е удовлетворително.

(Ръкопляскания)

(Парламентът отхвърля предложението)

Четвъртък:

Няма предложени изменения.

(Редът на работа е приет)⁽¹⁾

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Г-н председател, кратка забележка и искане към Вас, г-н председател: в четвъртък ще обсъждаме, наред с други неща, ужасяващите смъртни присъди в Иран, които са напълно неприемливи и които често се издават за така наречени престъпления, които според нашето разбиране за правосъдие дори не се преследват.

⁽¹⁾ Други промени в реда на работа: вж. протокола

Следва да се възползваме от тази възможност да заявим ясно – и може би Вие трябва да намерите такава възможност, подобно на Съвета – да заявим, че тъй като сме против насилието, осъждаме терористичното насилие като цяло, дори ако е насочено срещу държавните органи на Иран. Считаю, че нашата обективна позиция ще бъде по-силна, ако заявим ясно, че нападението, което отне живота на 42 души, не е в съответствие с нашата политика. Ние принципно сме против насилието, против смъртното наказание и против терористичното насилие.

16. Едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост

Председател. – Следващата точка е едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Г-н председател, световната икономическа криза се усеща в целия Европейски съюз, но рецесията имаше най-сериозни последици в балтийските държави. За тях излизането от икономическата криза е тясно свързано с пълен преход към еврото. Макар от 2005 г. насам валутите на всички балтийски държави да са пряко обвързани с еврото, заради официалните критерии от Маастрихт те все още не могат да станат пълноправни членове на еврозоната. По тази причина балтийските държави понасят щети от политиката на ниски лихви на Европейската централна банка, която доведе до връхна точка кредитните и жилищните балони, но не могат да вкусят от истинските плодове на валутната стабилност. Призовавам ви да вземем политическо решение, което да позволи по изключение въвеждането на еврото в балтийските държави. Малките икономики на тези държави не са заплахата за еврозоната. Заплахата е нестабилността в региона, ако тези държави останат извън еврозоната. Благодаря ви за вниманието.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Госпожи и господа, г-н председател, бих искал да насоча вниманието ви към твърде опасната икономическа ситуация в Република Латвия. В момента в страната се планира закриването на 50% от болниците. В някои области безработицата достига 25%. В Латгале 50% от работниците бяха уволнени. Тридесет процента от полицейските служители, 30% от учителите и 30% от лекарите загубиха работата си. Данъчните реформи, които предвиждат повишаване на данъците, ще доведат до пълно рухване на икономиката. В тази ситуация вместо помощ на Латвия се предлагат заеми, които изискват още по-голямо оръязване на и без това малкия бюджет. Нещата стигнаха дотам, че някои шведски министри буквално шантажират латвийското правителство, искайки намаляване на финансирането. Всичко това доведе до социален взрив.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, считам, че Парламентът следва да е изключително обезпокоен от последния доклад на Организацията по прехрана и земеделие (FAO) на ООН.

Докато някои правителства в Европейския съюз – най-скорошен е примерът с италианското правителство – продължават да разглеждат имиграцията като углавно престъпление, да нарушават правото на убежище и да отказват достъп, без да се прави разграничение, аз считам, че се нуждаем от силно сътрудничество, тъй като е позорен фактът, че описаното от FAO равнище на бедност в Африка, Близкия изток и Азия все още съществува. Сътрудничеството не означава да се предприемат безсмислени проекти, които само създават работа на едни и същи дружества, а да се помогне на тези страни да се еманципират.

Друг позорен факт, на който Парламентът трябва да обърне внимание, е приватизирането на водите, в което участват някои правителства на ЕС. Водата е ресурс, който принадлежи на всички, жизненоважен ресурс, а не продукт в услуга на мултинационалните дружества.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, моето изказване се отнася до влошаването на условията на работа в Европа.

Днес близо половината от работещите по света печелят по по-малко от два щатски долара на ден. Жертва на робството все още са 12,3 милиона души, а повече от 200 милиона деца са принуждавани да работят. В Европа броят на работещите бедни нараства с всеки изминал ден, а всяка година Международната организация на труда регистрира 160 000 смъртни случая, свързани с липсата на превенция.

С оглед на това бих искала да изтъкна нашата отговорност към всички онези, които са лишени от работа и социални права, които работят в непригодни условия, към милионите работници, които страдат психически и физически, които понякога са тласкани към самоубийство или които са жертви на рак или на хронични заболявания, причинени от условията им на работа. Време е да се откажем от вярването, което ни диктува, че трябва да работим повече, и да спрем надпреварата за постигане на печалба и за конкуриране в краткосрочен план. Гарантирането на правото на достоен труд и укрепването на трудовото законодателство трябва да бъдат главен приоритет на Съюза през следващите 10 години.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Г-н председател, Организацията по прехрана и земеделие наскоро публикува доклад, в който посочва, че световното производство на храни трябва да се увеличи с поне 70% до 2050 г., в противен случай човечеството ще бъде изправено пред заплахата от глад. Това е потвърждение на една очевидна истина. Всеизвестно е, че световното население се увеличава, а наличната обработваема земя намалява. Същевременно селскостопанската политика на Европейския съюз, под маската на грижа за пазарните принципи и подобряване на конкурентоспособността на селското стопанство, се основава на систематично намаляване на селскостопанското производство в почти всички негови сектори. С оглед на световните тенденции тази политика може да се окаже пагубна и може да доведе до глад в не толкова далечно бъдеще.

Считам, че е необходима фундаментална промяна на политическия подход към селското стопанство и неговите проблеми в Европейския съюз. Трябва наистина да проявим грижа към сигурността на хранителните доставки на нашия континент. Стига политика на ограничаване на селското стопанство – това е късогледа и лишена от въображение политика!

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Г-н председател, някъде по това време преди три години британското правителство пое ангажмента да внесе Акт относно ирландския език, за да съхрани и развие ирландския език в Северна Ирландия. Законодателството за защита на правата на говорещите ирландски език е значима част от мирния процес и процеса на помирение.

Поради тази причина ирландският език следва да бъде правно регламентиран, също както майчините езици в Южна Ирландия, Шотландия и Уелс.

Три години по-късно този законодателен акт все още не е приет.

Ще съм Ви признателна, ако Вие, г-н председател, говорите с поделения изпълнителен орган в Белфаст за важността и значението на езиковото многообразие като цяло.

Единадесет години след подписването на Споразумението от Разпети петък и три години след подписването на Споразумението от Сейнт Ендрюс, за нас е неотложна необходимост да се приеме Акт относно ирландския език, за да се нормализират правата на говорещите ирландски език в Северна Ирландия.

Председател. – Благодаря Ви. Моля, внесете писмено искане по този въпрос.

John Bufton (EFD). – (EN) Г-н председател, в момента Уелс е сред големите бенефициери на средства от ЕС в рамките на програмата за структурните фондове 2007–2013 г. Голяма част от парите се насочват към постигане на устойчив икономически растеж и създаване на работни места. Западен Уелс и Долините получават – и с право – най-голям дял от помощта по линия на сегашните структурни фондове.

Мнозина смятат, че в Обединеното кралство се живее богато. Малцина познават реалния мащаб на бедността и безработицата в Уелс. Долините едва не бяха разорени от закриването на големи предприятия, които в даден момент се явяваха гръбнакът на заможни, трудолюбиви общини. Днес мините са затворени. Заводите, които се появиха на тяхно място, изнасят дейността си зад граница. Общините, които процъфтяваха благодарение на тази заетост, загубиха не само работни места, но и чувството си за цел и принадлежност.

Боя се, че с нарастващия брой държави, които се редят на опашка за присъединяване към ЕС, толкова необходимата на Уелс помощ ще бъде предоставена на новите държави-членки. Настоятелно призовавам Комисията и Съвета да гарантират, че Уелс ще получи адекватно финансиране чрез стабилно преходно решение, когато сегашният цикъл от структурни фондове приключи през 2013 г.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, изключително опасната атомна електроцентрала Темелин, в която от 2000 г. насам станаха 127 инцидента, се намира много близо до родното ми място в Горна Австрия. Друга централа се намира в близост до Виена, в Моховце в Словашката република. Двете заедно се съчетават в неприятна комбинация от някогашен съветски проект и американска техника. От правна гледна точка целият въпрос е проблематичен, тъй като в нито една от двете държави не е извършвана оценка на въздействието върху околната среда в съответствие с европейското законодателство. Страните в производството нямат възможността да издействат съдебно преразглеждане на окончателното решение. Това противоречи на член 10 от общностната Директива относно оценката на въздействието върху околната среда.

Искам да използвам възможността да призова Общността да се противопостави твърдо на този проект за строителство.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Г-н председател, с оглед на подновяването и ускоряването на кръга от преговори от Доха и в навечерието на Министерската конференция на СТО в Женева в края на ноември

настояваме за задълбочено обсъждане с Комисията, за да можем заедно да вземем решение относно преговорната позиция на Европейския съюз с оглед на прилагането на Договора от Лисабон. Призоваваме също Комисията, що се отнася до селскостопанския сектор, да спазва напълно своя преговорен мандат, нейните предложения да не водят след себе си допълнителни реформи и, на първо място, да не си присвоява прегледа през 2013 г. С други думи, не желаем прибързана реформа на Общата селскостопанска политика чрез задкулисни действия или спусната отгоре.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Г-н председател, похвално е, ако един политик иска да извлече максимална полза за своята страна. Всички ние правим това, като вземаме под внимание интересите на избирателите си. Тази полза обаче не може да бъде постигана в нечий ущърб и в никакъв случай в резултат на шантаж.

Чешкият президент, Вацлав Клаус, смая всички ни с тактиката си да блокира Договора от Лисабон. Този човек, който започна политическата си кариера като реформатор, постави искания, които са срамни както за него, така и за страната му. Намирам за неприемливо да се свързва подписването на Договора от Лисабон с неприкосновеността на декретите „Бенеш“. Декретите „Бенеш“, приети през 1945 г., прилагат принципа на колективно наказание, което е чуждо на европейския правен ред. В съответствие с тези законодателни актове е било отнето гражданството на милиони невинни цивилни, които са били насилствено депортирани от родните им места единствено поради факта, че родният им език е немски или унгарски.

Съгласно нашия европейски правен ред не можем да толерираме нарушаването на правата на човека и личната свобода под каквато и да е форма. Именно това обаче Вацлав Клаус иска от нас.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – (EL) Г-н председател, неотдавнашното отвлечение на Атанасиос Лерунис, председател на неправителствената организация „Гръцки доброволци“, е последното от поредицата отвлечения в размирния район между Пакистан и Афганистан, жертва на които станаха полски, британски, испански, китайски и канадски граждани, като повечето от тях не се спасиха от смърт. Жителите на този район, известен още като Кафиристан, което означава „земя на неверниците“, се борят да запазят своите принципи, традиции и обичаи в една враждебна среда, която постепенно ги поглъща.

Г-н Лерунис и неговият екип работиха ефективно с племето калаши в продължение на около петнадесет години и през това време успяха да подобрят условията на живот в тази изолирана общност.

Призоваваме членовете на Европейския парламент да използват правомощията си и да помогнат за спасяването на един доброволец, посветил голяма част от съзнателния си живот на усилията за постигане на разбирателство с една застрашена от изчезване общност в Централна Азия.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, две държави-членки – Франция и Обединеното кралство – обявиха намерението си да изпращат в Афганистан бежанци, дошли в Европа в опит да спасят живота си.

Считам, че не можем да останем безучастни пред тази много сериозна заплаха за техния живот. Британският вестник „Гардиън“ съобщи през октомври, че няколко експулсирани от Австралия афганистански бежанци са били убити след завръщането им в тяхната страна.

Считам, че всичко това напълно противоречи на всичките ни международни ангажименти.

Самата Европейска комисия посочи в своя план за действие от юни 2008 г., че законосъобразните мерки за намаляване на нелегалната имиграция не трябва да водят до ситуация, при която на бежанци се отказва достъп до защита в Европейския съюз, а Върховният комисар на ООН за бежанците предупреди Европейския съюз да не се опитва да подкопава Женевската конвенция и останалите допълнителни форми на защита, предназначени да гарантират, че афганистански бежанци няма да бъдат депортирани в Афганистан.

Много членове на ЕП от различни групи подписаха призив в този смисъл. Призовавам Ви, г-н председател, да говорите с Европейската комисия, Обединеното кралство и Франция, а Парламентът трябва да се заеме с този въпрос, за да предотврати извършването на това престъпление срещу правото на убежище.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Г-н председател, искам да осъдя ограниченията, наложени върху каталанския език в испанската държава. По-конкретно имам предвид автономното правителство на община Валенсия, което през 2007 г. спря телевизионните ретранслатори в La Carrasqueta и Mondúver. Още няколко телевизионни ретранслатора ще бъдат спрени през следващите месеци.

Тези телевизионни ретранслатори позволяват приемането на каталанска телевизия в района на Валенсия. Автономното правителство на Валенсия действа в разрез с Директивата за аудиовизуалните медийни услуги,

която гарантира свободно движение на телевизионно съдържание между европейските държави. В рамките на ЕС има свобода на културата, но в испанската държава по отношение на каталанската телевизия тя не съществува. Това е тъжният парадокс, с който исках да ви запозная в днешния следобед.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, „равно заплащане за равен труд“ е принцип, заложен в Договора за създаване на Европейската общност от 1957 г. Този принцип е актуален и днес, защото макар и все повече жени да заемат ръководни длъжности, продължават да съществуват очевидни разлики в заплащането. Непонятно е защо жени – просто защото са жени, а не мъже – получават по-малки заплати за една и съща работа, и особено за едни и същи стандарти на работа. Ползата за едно модерно демократично общество от пълното прилагане на този принцип, който следва да наречем по-скоро изискване, трябва да е ясна и очевидна за всички. Затова считам, че трябва да се предприемат мерки, за да се подобрят действащите закони и прозрачността на заплащането. Един прост пример е Австрия, където разликата в заплащането възлиза на около 28%.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Г-н председател, искам да осъдя едно събитие без прецедент в десетгодишното управление на крал Мохамед VI в Мароко: марокански военен съд ще съди седем активисти за независимост на Сахара за сътрудничество с врага – обвинение, което може да доведе до смъртна присъда.

Това не се е случвало от времето на крал Хасан II. Цивилен никога не е бил изправян пред военен съд. Това означава, че репресиите отново набират скорост в тази бивша испанска колония.

Съучастническото мълчание на Европейския съюз е поразително, но още по-обезпокоително е мълчанието на испанското правителство, което на първо място носи отговорност за сегашната ситуация в Западна Сахара поради факта, че е изоставило региона.

Затова въпросът ми е много директен: именно с мароканския режим ли искаме да имаме специални отношения? Това ли е режимът, с който искаме да установим отношения на приятелство и взаимно уважение? Колко пъти можем и трябва да запазим мълчание пред това, което се случва в Западна Сахара?

Това ли е начинът, по който възнамеряваме да решим проблемите, пред които е изправено населението там като цяло? Считам, че именно сега, в рамките на тези преговори, трябва да излезем с ясен, твърд отговор на тази ситуация.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Европейският съюз има 1 636 гранични пункта, определени като контролно-пропускателни пунктове за влизане на територията на ЕС, и всяка година се извършват приблизително 900 милиона преминавания на границата. Аз съм от район, разположен на външната граница на Европейския съюз, и съм добре запознат с проблемите, с които се сблъскват митническите органи. Затова считам, че трябва да подходим към този въпрос с най-голяма сериозност и да преразгледаме мандата на агенцията Frontex.

Frontex в момента е изправена пред редица проблеми. Например, държавите-членки трябва да вземат по-активно участие в сътрудничеството по външните граници на Европейския съюз. Трябва да се обърне по-голямо внимание на сътрудничеството с трети държави, които в много случаи са държави на произход или транзитни държави за нелегалната имиграция. Стокхолмската програма наистина помага за разширяване на участието на Frontex, така че тази агенция ще играе ключова роля като част от бъдещия интегриран механизъм за наблюдение на границите на ЕС.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Г-н председател, с оглед на увеличаващия се поток товарни превози, движейщ се от северните към южните части на континента, и недостатъчния брой транспортни коридори искам да подчертая значимостта на централноевропейския транспортен коридор „СЕТС Road 65“. Той включва пътен, вътрешен воден и железопътен транспорт през район, който свързва Балтийско с Адриатическо море, тръгва от Швеция и преминава през Полша, Чешката република, Словакия, Унгария и Хърватия.

Коридорът ще бъде ос на регионално развитие за целия регион, през който преминава. Той ще е напълно съобразен с принципите на интермодалността и ще има балансирано въздействие върху природната среда. Ще помогне за ускоряване на темпа на социално и икономическо развитие в голяма част от Европейския съюз, повишавайки бързината и обема на търговията между страните в региона на Балтийско море и страните от средиземноморския и адриатическия регион.

Мое задължение като член на ЕП, но и като специалист, свързан с транспортния сектор в продължение на години, е да поискам подкрепа за проекта СЕТС. Той напълно заслужава да бъде включен в съществуващата мрежа на TNT от трансевропейски транспортни коридори.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Г-н председател, след разбиването в края на септември на лагера в Кале, известен като „Джунглата“, искам да осъдя организираният от Франция и Обединеното кралство принудителни връщания на хора в Афганистан – страна, в която цари пълен хаос.

Подобно на моя колега г-н Désir, който се изказа преди малко, аз също призовавам Европейската комисия да окаже натиск върху държавите-членки да спрат да излагат живота на тези хора на огромен риск, като ги връщат принудително в Афганистан.

Известно ни е, че тези мигранти не могат да кандидатстват за убежище във Франция по силата на Регламент Дъблин II, тъй като подлежат на депортиране в Гърция или Италия, където условията на задържане са неприемливи и шансовете им да получат убежище са малки.

Единственият резултат от разбиването на лагера „Джунглата“ беше, че направи трагедията на тези нуждаещи се от защита мигранти още по-травмираща. В противоречие с целите, поставени от френските органи, затварянето на лагера направи тези мигранти още по-уязвими и засили риска те да попаднат в ръцете на трафиканти на хора, които от своя страна ни най-малко не се интересуват от съдбата им.

Сега повече от всякога не трябва да забравяме, че доверието в системата за предоставяне на убежище се руши, ако тя не успее да защити хората, които се нуждаят от защита.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Г-н председател, приветствам приемането на препоръките на доклада „Голдстоун“ от Съвета по правата на човека на ООН и призова му за прекратяване на нелегалната обсада на Газа, която е причина за толкова много човешко страдание. Предлагам ресорните ни парламентарни комисии да проучат своевременно какви стъпки следва да предприеме Европейският съюз, за да гарантира, че препоръките на доклада „Голдстоун“ се изпълняват ефективно.

Бях шокиран от факта, че четири държави-членки на Съюза – Италия, Нидерландия, Унгария и Словакия – гласуваха против резолюцията на Съвета по правата на човека. Правата на човека и международното право не са нещо несъществено и незадължително, което да бъде защитавано или пренебрегвано в зависимост от съответните политически преимущества. И четирите държави-членки трябва да защитават международното право и правата на човека без страх или пристрастия, в противен случай ще подронят авторитета ни на сила, бореща се за справедливост в света, както и на честна страна в преговорите за мир в Близкия изток.

И накрая ви призовавам, в духа на Договора от Лисабон, да настоявате да не се подписват нови споразумения с Израел от Комисията или Съвета през следващата седмица.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Г-н председател, през втората половина на септември тази година Русия и Беларус проведоха военни учения с кодови имена „Запад“ 2009 и „Езеро Лагода“ 2009. Това беше най-мощното подобно начинание на западните граници на Русия след края на Студената война. За последно шурмови учения от такъв мащаб се проведоха през 1981 г., в разгара на Студената война. Интересното е, че фазата „Запад“ 2009 започна на 18 септември, почти съвпадайки с деня на 70-та годишнина от нахлуването на съветските войски в Полша. Част от ученията бяха проведени на устието на Гданския залив, а по общото мнение на експертите „Езеро Лагода“ 2009 представлява подготовка за възможна атака срещу балтийските страни и Финландия.

Въпреки открито враждебните действия на Руската федерация, както Европейският съюз, така и НАТО останаха безучастни. Те все още не са разработили стратегия за отбрана в случай на нахлуване от изток, тъй като някои от страните и членовете на НАТО считат въпроса за твърде чувствителен от политическа гледна точка.

С оглед на приближаващата среща на върха ЕС–Русия, както и на фактите, които споменах, внесох въпрос на тази тема в Съвета на Европейския съюз.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Г-н председател, споразуменията трябва да се спазват, а правилата да са еднакво задължителни за всички. Макар и вероятно да изглежда очевиден, този извод в действителност не е толкова очевиден, когато става въпрос за споразумението за асоцииране между Европейския съюз и Мароко, което съдържа принципни нередности, както призна и Европейската служба за борба с измамите.

Испанските производители на домати, особено на Канарските острови, преживяват труден период и за тях е необходимо това споразумение да бъде спазено, но също така те искат да знаят какво планира да направи Комисията във връзка с новото споразумение, което още е в процес на договаряне: дали е било предложено увеличение на преференциалната квота за домати и при какви условия, дали ще бъде променена системата на входни цени, за да се избегнат по-нататъшни нарушения в бъдеще, и дали ще се прилагат наложените на европейските производители фитосанитарни изисквания.

Доколкото става дума за споразумения, производителите на банани също следят с голямо безпокойство преговорите, в някои случаи двустранни преговори с трети страни, тъй като подобни договорености могат да имат непоправими последици, ако не вървят ръка за ръка с компенсаторни мерки.

И в двата случая Комисията не може да изостави производителите, а ние не можем да позволим това да се случи.

Françoise Castex (S&D). – (FR) Г-н председател, бих искала да обърна внимание върху ареста на Мохамед Отман, 33-годишен палестински активист за правата на човека и поддръжник на ненасилствената кампания на гражданското общество за бойкот, отказ от участие и санкции.

Мохамед Отман беше арестуван от израелските органи на 22 септември. Оттогава израелската армия удължава срока на задържането му. Очаква се военен съдия да се произнесе по неговото задържане във вторник, 20 октомври, т.е. утре.

Г-н председател, от името на Европейския парламент Ви призовавам да предприемете действия, за да гарантирате, че този активист за правата на човека, чието единствено престъпление е „престъпление на мисълта“, ще бъде освободен.

Тази седмица ще връчим наградата „Сахаров“. За съжаление не можем да присъдим наградата „Сахаров“ на всички борци за правата на човека, но нека поне им предложим подкрепата си, когато свободата им е изложена на риск.

Róża, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Г-н председател, днес се изказвам в качеството си на член на комисията по култура и образование, както и на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите. В това свое качество отправям призив за продължаващи всеобхватни преговори и ефективни действия по въпроса за цифровизацията на книгите и ролята на „Гугъл“. Не можем да позволим нашият пазар, всичко, което сме постигнали в тази област в Европа, да бъде доминирано от една-единствена фирма. Трябва да разработим добри законови инструменти, които да защитят интересите на нашите автори и издатели. Европейският съюз трябва да направи това в сътрудничество с други фактори, най-вече със САЩ, но и с други държави в днешния глобализиран свят.

Този въпрос засяга нашата европейска литература, нашата култура и нашата идентичност. Трябва да развиваме тези области и да действваме заедно в тяхна защита. Това са наши европейски автори и наши европейски издатели. Проблемът с цифровизацията е твърде важен, за да бъде решаван само от другата страна на Атлантика. Трябва заедно да създадем това законодателство и да обърнем възможно най-голямо внимание на този въпрос.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Сегашният момент е жизненоважен за демократичното развитие на Република Молдова. Насроченият за 23 октомври избор на президент от новия парламент беше отложен заради липсата на конкуренция. За пореден път, прибягвайки до подривната тактика да не издига кандидат, Комунистическата партия се опитва да саботира пътя на демокрацията.

Наш дълг е да наблюдаваме отблизо целия процес, за да гарантираме, че ще се приложат конституционните разпоредби и че Република Молдова ще премине демократичния тест на изборите.

Укрепването на демокрацията в тази държава трябва да бъде един от приоритетите на политиката на съседство на Европейския съюз. Това може впоследствие да послужи за пример на целия район на изток от ЕС. Наш дълг е да дадем нова възможност на това демократично правителство, предоставяйки му моралната и техническата подкрепа, от която се нуждае. Най-ценният знак за тази подкрепа най-вероятно би бил да предложим жизнеспособно решение за предоставяне на достъп до Европейския съюз на гражданите на Република Молдова.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) След сериозен и задълбочен размисъл гласоподавателите в Ирландия ратифицираха Договора от Лисабон с мнозинство от две трети. Посрещаме тази новина с радост и гордост, тъй като договорът ще позволи по-нататъшното разширяване. Единствените, които все още не са взели решение, са президентът Вацлав Клаус и чешкият Конституционен съд.

Аз съм от бивша Югославия и си спомням как подкрепяхме Чехословакия – не само на хоккейните мачове срещу Съветския съюз, а винаги и при всякакви обстоятелства. От времето, когато силите на Варшавския договор нахлуха в Чехословакия, винаги сме показвали солидарност с тях. В този случай обаче не мога да го направя и не трябва, тъй като това би било в ущърб на Европейския съюз, собствената ми страна и всички бъдещи страни кандидатки за членство.

Трябва да изразя публично нашето безпокойство и да заявя, че няма да позволим да бъдем изнудвани. Затова призовавам политическите лидери и общественото мнение както на сегашните, така и на бъдещите страни кандидати да покажат на президента на Чешката република, че си играе с нашите и с техните съдби. Крайно време е тази игра да приключи.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Г-н председател, госпожи и господа, преди три години, на 23 октомври 2006 г., десетки хиляди хора се стекоха в Будапеща, за да отбележат подобавашо унгарската революция от 1956 г. и борбата за свобода, която нашият народ води срещу комунистическата диктатура. Преди три години терористи, облечени в полицейски униформи без никакви отличителни знаци, използваша забранени оръжия, за да разпръснат множеството, участващо в мирно честване. Предполага се, че тази акция е била организирана по политическа заповед на партията, която наследи комунистическата диктатура.

Петдесет години след 1956 г. отново по улиците на Будапеща беше пролята унгарска кръв. Този петък, 23 октомври, в 15,00 ч. няколко хиляди души отново ще отбележат събитията от 1956 г. на площад „Deák“. Ние, членовете на парламента от Движението за по-добра Унгария (Jobbik), заедно с няколко други колеги, като Andreas Mölzer и Bruno Gollnisch, ще бъдем там, за да следим за физическата безопасност на участниците в честването. Бих искал обаче Европейският парламент да изпрати наблюдатели и искам да помоля лично г-н Buzek да обърне внимание на началниците на унгарската полиция да спазват Европейската конвенция за правата на човека.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) През изминалите няколко седмици имаше няколко случая на насилие в свещения град Ерусалим, в района на Ал Акса. И двете страни си прехвърлят топката за това кой е виновен, кой е подстрекателят и кой в крайна сметка е отговорен за тези актове на насилие. Както често се случва в този регион, един инцидент бързо ескалира в криза. Нека не забравяме, че последната палестинска интифада започна именно след инцидентите в Ал Акса. В подобна ситуация считам, че трябва да анализираме задълженията си като Европейски парламент. Длъжни сме да заемем ясна позиция срещу всички едностранни мерки и да гарантираме незабавното прекратяване на всички нарушения на международното право. Опитът ни учи, че в подобни ситуации не трябва да мълчим.

Vladimír Maňka (S&D). – (SK) В продължение на три месеца и половина Словакия беше обект на брутална кампания за дискредитиране във връзка с изменението на закона за националния език.

Заместник-председателят на Европейската народна партия Виктор Орбан каза в Румъния през юли, че унгарската външна политика трябва да подходи към този въпрос като към сериозен случай на „casus belli“, което се превежда като „повод за война“. Седмица по-късно бившият унгарски омбудсман за етническите малцинства Йено Калтенбах заяви, че всички малцинства в Унгария са претърпели пълна загуба на идентичност заради невъзможността да говорят на собствения си език и заради непознаването на собствената си история. Думите на бившия омбудсман не предизвикаха и най-малкия политически или медиен дебат.

Националистите, мечтаещи за Велика Унгария, не се интересуват от правата на малцинствата в Унгария, а само от правата на унгарските малцинства в други страни. Така невинните хора, живеещи в Южна Словакия, станаха заложници на тези националисти и мечтите им за политически обединена унгарска нация.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Регионалните различия продължават да бъдат предизвикателство в рамките на разширения Европейски съюз. Поради тази причина е жизненоважно политиката на сближаване да подпомогне по-слабо развитите региони и държави-членки. Затова сме изключително обезпокоени от неотдавнашното изменение на Регламента за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за развитие и Кохезионния фонд, предложено на Европейската комисия от португалското правителство.

Въпросното изменение установява изключения от общото правило относно географската допустимост на разходите за операции с ефект на разпространение и операции, свързани с техническа помощ, позволявайки средства, предназначени за регионите по цел „Сближаване“ в северната част на Централна Португалия, Алентехо и Азорските острови, да бъдат изразходвани в района на Лисабон.

Това изменение може да представлява нарушение на принципа на икономическо и социално сближаване – принцип, който е крайъгълен камък на европейския проект.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Г-н председател, загрижен съм за състоянието на религиозните свободи в Турция. Евентуалното присъединяване на Турция към ЕС зависи от изпълнението на всички критерии от Копенхаген. В последно време заради вътрешнополитическо напрежение страната изглежда по-малко склонна да подобри състоянието на правата на човека и религиозните свободи. Проявява се и небрежност при разследването на престъпления срещу църкви. Нещо повече, Православната църква например все още не може да избира своя

патриарх свободно и без оглед на националност, и се правят все повече опити за налагане на ограничения върху духовните лица по отношение на носенето на свещенически одежди на обществени места.

От Турция следва да се очакват конкретни мерки в преговорите за членство, мерки, които да покажат, че тя разбира и признава ценността на европейското културно наследство, дори на турска територия. Затова Турция трябва, например, незабавно да позволи на семинарията в Халки да продължи дейността си и освен това да възстанови защитата на църковната собственост.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Публикуваните от Европейската комисия проучвания показват, че се очаква сегашните дефицити по текущата сметка на голямото мнозинство от държавите-членки на Европейския съюз да надвишат границата от 3% от БВП през 2009 г. и 2010 г. Също така през 2010 г. се предвижда средно равнище на държавния дълг от 80% за 27-те държави-членки и от над 80% за страните от еврозоната.

При източноевропейските страни обаче необходимостта от справяне с рецесията се сблъсква със задължението да спазят критериите от Маастрихт. Всъщност може да се забележи несъответствие между изискванията на Пакта за стабилност и растеж за страните от еврозоната, където дефицитите и държавният дълг нарастват, и крайно строгите норми, наложени на страните, желаещи да се присъединят към еврозоната.

Затова е необходимо критериите от Маастрихт да се приспособят към сегашния климат и икономическа реалност, отличаващи се с по-големи циклични движения. Приспособяването на критериите от Маастрихт и предоставянето на по-бърз достъп до еврозоната на източноевропейските страни ще укрепи Европейския съюз и ще продължи процеса на интеграция.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, бих искал да се изкажа във връзка с инцидентите на работното място в Гърция и Европа. Недобросъвестността и нехайството на заинтересованите страни, механизмите и националните и общностните органи за контрол при прилагането на разпоредбите в областта на здравето и безопасността са престъпни. Статистиките за моята страна, Гърция, са трагични. През 2008 г. е имало 142 инцидента с фатален край, а от началото на 2009 г. те са повече от 56.

Докато хора губят живота си, дружествата, националните органи и Комисията подхождат твърде небрежно към проблема и като цяло престъпленията остават ненаказани; престъпления в името на печалбата, като например престъплението, което „Франс Телеком“ върши от февруари 2008 г. насам. Миналата седмица още един работник, едва 25-годишен, се самоуби заради непоносими условия на работа. Какво има Комисията да каже по този въпрос? Ако ставаше въпрос за нещо друго, тя щеше да се намеси. Затова призовавам Бюрото и колегите си, в някакъв момент от тридневното пленарно заседание, да запазят едноминутно мълчание в памет на жертвите на „Франс Телеком“ и на други инциденти на работното място.

Ioannis Kasoulides (PPE). – (EN) Г-н председател, миналия месец информирах пленарната зала за откриването на тленните останки на кипърски войници, заснети как се предават на турската армия живи и здрави по време на инвазията през 1974 г. Новото по темата е, че Европейският съд за правата на човека призна Турция за виновна по обвинение в жестоко и нехуманно отношение към близките на изчезналите по това време войници, тъй като не е разследвала и не е информирала близките им за тяхната съдба. Заради това на Турция беше разпоредено да плати обезщетение. Отново призовавам Парламента да призове настоятелно турската армия да предостави документацията си на Комитета за безследно изчезналите лица на ООН, за да се реши този хуманитарен проблем.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, първо бих искал да ви благодаря за това, че поискахте от белгийските и френските органи да ми осигурят полицейска защита.

Да почувстваш солидарността на институциите, когато си на предната линия в борбата срещу феномен като мафията в Италия, довела до много жертви през годините, според мен е много важно, ето защо изказвам сърдечната си благодарност. От известно време обаче, г-н председател, мафиотските организации са световен феномен: не само чрез изпирането на пари, но и чрез постоянното си присъствие в различни европейски държави, както и чрез имиграцията.

Когато на 16 юли тази година призовах за създаване на комисия за разследване на мафиотските организации в Европа, целта ми беше да служа не само на страната си, но и на Европейската общност, с убеждението, че липсата на бдителност по отношение на сдруженията на организираната престъпност, като мафията, може да има отрицателно въздействие върху качеството на живот и безопасността на гражданите, и върху механизмите за развитие. И е странно, приключих, г-н председател...

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Благодаря Ви. Бих искал да кажа, че поисках също така от органите в Брюксел да повишат бдителността около Европейския парламент, тъй като наскоро имаше нещастен случай. Органите в Брюксел откликнаха много положително на искането на Европейския парламент, като по този въпрос в момента се водят преговори.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Докладът, публикуван по повод Световния ден на прехраната, посочва, че един от всеки шестима души гладува, броят на недохранените хора в света е надвишил един милиард, а броят на страдащите от недостиг на храна е нараснал със 100 милиона души само за една година.

През целия този период Световната програма по изхранване отчете спад от 50% на международните дарения в сравнение с 2008 г., което има сериозно отражение върху количеството хранителни помощи, доставяни на бедните страни.

Европейският съюз е водещата сила в борбата срещу глада по света. Тази негова роля бе утвърдена с ангажимента, поет на срещата на върха на Г-8 в Л'Акуила, да предостави 2 млрд. евро в допълнение към Инструмента за прехрана на стойност 1 млрд. евро. Това е голяма сума, но все още е далеч от необходимото за изпълнение на определената от ООН цел за намаляване наполовина на броя на хората, страдащи от ендемичен глад.

Необходимо е много по-широкообхватно политическо усилие за мобилизиране на ресурсите на всички големи индустриализирани сили в света. Считам, че е абсолютно необходим един нов „план Маршал“ с много по-конкретна и постижима цел, а именно да се помогне на един милион гладуващи човешки същества да минат над екзистенц-минимума.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Г-н председател, проектът за ракетна отбрана на бившата администрация на САЩ, от който Европа беше част, беше яростно оспорен от Русия, която предпочете да види в него ход, директно насочен срещу нея, и от някои европейци, които бяха възмутени, защото руснаците бяха възмутени.

Администрацията на Обама се опитва да се справи с подобна позиция, променяйки отбранителната система, така че да отразява заплахата от ракети със среден и близък обхват на действие вместо заплахата от ракети с далечен обхват на действие, което повиши пряката защита на Европа, и очевидно приемайки руското сътрудничество чрез разполагане на радарно съоръжение в Кавказ.

Някои европейци обаче продължават да се противопоставят на проекта, пренебрегвайки новата му ориентация. Русия все още не се е произнесла. Единственото, което искам, е европейската позиция да не се определя само от този факт, а да отрази реален стремеж към намиране на най-добрия начин за защита на европейската територия от тази реална заплахата в сътрудничество както със САЩ, така и с Русия, ако тя желае това.

Philip Bradbourn (ECR). – (EN) Г-н председател, миналата година в тази зала беше обсъдено използването на скенери за проверка на цялото тяло на летищата, а впоследствие Европейската комисия оттегли предложението си в този смисъл.

Неотдавна на летището в Манчестър беше започнато ново изпитване и предоставеният сега правен съвет гласи, че използването на тези машини при проверка на малолетни може да наруши законодателството в областта на безопасността и защитата на детето заради естеството на получения образ. Дела от подобен характер бяха заведени през 2005 г. и 2006 г. от групата „Действие за правата на децата“, което доведе до налагането на забрана върху използването на скенери за проверка на тялото при лица под 18 години.

Тъй като самата причина за съществуването на тези машини сега е поставена под въпрос от този правен съвет – отправям този въпрос директно към г-н Баро – не е ли дошъл моментът Комисията да разпорежи, че използването на този вид скенер в ЕС не следва да бъде разрешено, тъй като моите избиратели, пътуващи в ЕС, не трябва да бъдат подлагани на такова недостойно и унижително отношение? Призовавам и за глобална забрана на тази технология с цел да се защитят всички граждани на ЕС.

László Tőkés (PPE). – (HU) Г-н председател, миналата година протестирах срещу религиозния фанатизъм и преследването на християнски малцинства, правя го и тази година. След като научихме за последните действия срещу християните в Индия, Бангладеш, Афганистан, Пакистан и Турция, бих искал да заявя ясно позицията си на противопоставяне срещу продължаващите зверства в името на религиозния ексклузивизъм, които се извършват като цяло от мюсюлмански и хиндуистки фанатици срещу наши събратя християни.

В Индия обаче, в щатите Ориса и Гуджарат, и практикуващи християни, и мюсюлмани са подлагани на жестоко преследване. В Трансилвания, Румъния, откъдето съм родом, религиозната свобода беше провъзгласена с едикта от Торда през 1568 г. Религиозната свобода е както индивидуално, така и колективно човешко право. Исус казва: „Аз искам милост, а не жертва“. Съгласно учението на нашата вяра, призовавам Jerzy Buzek, подкомисията по правата на човека и Европейската комисия да...

(Председателят отнема думата на оратора)

Nessa Childers (S&D). – (EN) Г-н председател, предстоящото закриване на „Independent Network News“ (INN), базирана в Дъблин информационна агенция, която предоставя първокласна национална и международна информационна услуга на мнозинството от местните радиостанции в Ирландия, повдига сериозни и основателни въпроси за собствеността, числеността и регулирането на медиите в Ирландия. От местните радиостанции в Ирландия се изисква да гарантират, че 20% от информационното им съдържание е национално и международно. Тази услуга до голяма степен беше предоставяна от INN през последните години.

Паралелно със закриването на INN, на станцията „Newstalk“, собственост на „Communicorp“ – която също така е голям акционер в INN – беше възложен договор за предоставяне на услуги за заместване за следващите шест месеца. UTV, чието оттегляне от INN ускори закриването на службата, също имаше централна роля в усилията за осигуряване на услуга за заместване. Националният съюз на журналистите повдигна важни въпроси за уместността на участието на тези два органа в този процес с оглед на диверсифицирането на собствеността върху медиите в Ирландия. Тези въпроси трябва да бъдат проучени в детайли.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Бих искал да ви предупредя, че представители на Унгария се опитват да провокират Словакия. На 21 август преди 20 години съветски и унгарски войски нахлуха в бивша Чехословакия.

На същата дата тази година унгарският президент Шойом, въпреки възраженията на трима високопоставени представители на Словашката република, подготвяше провокативния ход да открие статуя на унгарски крал в етнически смесен район на Словакия. Днес той протестира срещу факта, че не е бил допуснат в Словакия.

При посещение в Словакия миналата седмица Виктор Орбан, лидер на водещата унгарска политическа партия Fidesz, призова унгарското малцинство да предприеме инициативи, свързани с автономия. Той призова за общо планиране на бъдещето на унгарците в Карпатския басейн. Това е съживяване на идеята за Велика Унгария – провокация, която няма място в модерна Европа. Това е игра с огъня и европейските институции не трябва да си затварят очите пред нея.

George Becali (NI). – (RO) Бих искал да кажа, че в Договора от Лисабон не се споменава нищо конкретно за спорта, и по-специално за футбола – дейност с голямо социално и културно влияние. Искам да ви обърна внимание, че няма правно основание за политика на ЕС в областта на спорта.

Реално спортът се ръководи от правилата на съответните спортни асоциации, но аз считам, г-н председател, че в Договора от Лисабон трябва да бъде ясно посочено, че спортната дейност и нейното организиране следва да се извършват съгласно правилата на съответните спортни асоциации, а всяка дейност, свързана със спортната, следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на гражданското законодателство.

Председател. – Разискването приключи.

17. Механизъм за оценка с цел наблюдение на прилагането на достиженията на правото от Шенген – Създаване на механизъм за оценка с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване по следните доклади:

- A7-0035/2009 на г-н Carlos Coelho – от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно създаването на механизъм за оценка с цел наблюдение на прилагането на достиженията на правото от Шенген (COM(2009)0105 - C6-0111/2009 - 2009/0032(CNS));

- A7-0034/2009 на г-н Carlos Coelho – от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно създаването на механизъм за оценка с цел проверка на прилагането на достиженията на правото на Шенген (COM(2009)0102 - C6-0110/2009 - 2009/0033(CNS)).

Carlos Coelho, докладчик. – (PT) Г-н председател, г-н Баро, госпожи и господа, подкрепям механизъм за оценка на Шенген, който ще подобри сега действащата система и ще я направи по-ефикасна, с оглед да се гарантира, че достиженията на правото от Шенген могат да бъдат прилагани по-прозрачно и последователно.

Въпреки това аз съм разочарован от предложенията, представени от Европейската комисия. По същество тези предложения оставят в сила членовете, свързани с първата част на мандата, без да внасят никакви промени, а що се отнася до втората част на мандата или оценката на това как достиженията на правото от Шенген се прилагат от държавите-членки, които вече са част от шенгенското пространство, те просто включват неотдавна направените подобрения в съществуващия механизъм за оценка.

В действителност единствената нова разпоредба, която аз приветствам, е възможността за извършване на внезапни проверки. Що се отнася до процеса на оценка, тези предложения прехвърлят ролята, която понастоящем има Съветът, изцяло в ръцете на Комисията, като дават възможност за много ограничени форми на сътрудничество с държавите-членки и поставят Европейския парламент встрани от целия процес, без да представят доказателства какво се постига чрез тези стъпки.

Безпокои ме също, че се насочваме към пълно разделяне на механизмите за оценка за всяка част от мандата, което би могло да застраши ефикасността и единността на системата. Към държави, които желаят да се присъединят към Шенген, не следва да се прилагат правила и системи, различни от тези, които се прилагат спрямо държавите, които вече са част от него.

Съществуват и проблеми със защита на данните. Ще посоча само три примера: първо, точката, отнасяща се до консулските помещения, е непълна, тъй като сгради на външни дружества, когато има възлагане на външни изпълнители, не са включени. Второ, изискванията за сигурност, предложени за Шенгенската информационна система (ШИС), следва също да бъдат включени в точката, отнасяща се до визите. Трето, член 7 от регламента следва да включва не само анализа на риска, а също одити и доклади относно проверките на безопасността, извършени от държавите-членки съгласно правилата, въведени от нормативните актове на ШИС и Визовата информационна система (ВИС).

Освен проблемите, които посочих тук, и подобренията, които могат да се направят, съществува основен проблем с това, че ролята, дадена на Европейския парламент, е неподходяща. Според нашата правна служба изборът на правно основание на Комисията е правомерен. Все пак би било възможно да се приложи и процедурата на съвместно вземане на решение спрямо проекта за регламент. Политическата воля е единственият фактор при избора между двете възможности. Все пак, ако Договорът от Лисабон влезе в сила, което се очаква в близко бъдеще, тези предложения трябва да бъдат оформени като едно предложение и да бъдат представени отново, тъй като структурата по стълбове ще бъде премахната.

Не трябва да забравяме, че обсъждаме сигурността на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което следва да участват всички държави-членки и всички европейски институции. Следователно процедурата на съвместно вземане на решение е правилният избор. Ролята на Европейския парламент не следва да бъде просто допълваща, а следва да отразява влиянието, което Парламентът упражнява по отношение на приемането на основни законодателни инструменти.

В заключение бих искал да благодаря на докладчиците в сянка за оказаната подкрепа за настоящата позиция на Европейския парламент и приканвам заместник-председателя Баро, който винаги е показвал уважение към Парламента, да представи отново тези предложения, като направи не само подобрения по отношение на съдържанието, но също и по отношение на установяването на подходящата роля на Европейския парламент, доколкото се засяга самата процедура.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, ще се опитам да отговоря на опасенията, изразени от г-н Coelho в неговия доклад.

Механизмът за оценка е ключова мярка, що се отнася до запазване на целостта на шенгенското пространство и поддържане на взаимното доверие между държавите-членки. Ето защо Комисията предлага експерти от държавите-членки да бъдат пълноправни участници при планирането на проверките, проверките на място и изработването на оценката, и последващите доклади.

Разбира се, Комисията е убедена, че Парламентът следва да участва в оценката на Шенген, което към настоящия момент не е факт. Гражданите трябва да имат достъп до резултатите от тези оценки. Ето защо Комисията предложи да представя годишни доклади на Парламента, които да съдържат изводите, направени след всяка оценка, и напредъка на коригиращите мерки.

Това е първият отговор. Вярно е, че г-н Coelho повдигна въпроса за съвместното вземане на решение за Парламента. Сега действащите договори не разрешават това. Все пак, макар все още да няма съвместно вземане на решение, предложенията предвиждат текущият механизъм да бъде с общностен характер. Чрез тези предложения механизъмът може да бъде направен по-ефективен по отношение на планирането, проверките на място и действията след оценките.

Освен това ролята на Комисията като пазител на договорите ще бъде засилена. Такава засилена роля обаче, г-н Coelho, се оспорва категорично от Съвета. Ето защо, съгласно действащите договори се налагаха две паралелни предложения, тъй като достиженията на правото от Шенген обхващат както първия, така и третия стълб.

Комисията счита, че член 66 от Договора за Европейската общност, който предвижда консултации с Европейския парламент, беше правилното правно основание за предложението за първия стълб. Това правно основание беше избрано като правилното за текущия механизъм за оценка на Шенген, когато достиженията на правото от Шенген бяха интегрирани в правната рамка на Европейския съюз с решението за „разбивка“, взето през 1999 г.

Членове 30 и 31 от договора бяха избрани като правно основание на третия стълб. Това е причината да посочим два различни члена за оценката на първия стълб и за оценката на третия стълб.

Комисията, въз основа на действащите договори и на правните разисквания, които произтичат от тях, трябва да отстоява своите предложения. Трябва да се каже, г-н Coelho, че като се имат предвид трудните преговори в Съвета, свързани със засилената роля на Комисията, може основателно да се предположи, че те няма да бъдат включени в краткосрочен план. Можем да се надяваме, най-вече днес, че Договорът от Лисабон ще бъде ратифициран; тогава въпросът ще бъде поставен отново на дневен ред и Комисията ще реши, когато дойде съответният момент, какво тя счита за най-подходящото правно основание за предложения механизъм, като включи и Европейския парламент възможно най-пълноценно.

Очевидно, когато настъпи този момент, Комисията ще може да представи изменени или нови предложения, в зависимост от ситуацията. Както ви е известно, самият аз по принцип силно подкрепям тази разпоредба, която ще даде възможност на вашия Парламент да действа като съзаконотател по повечето въпроси, свързани с правосъдие, свобода и сигурност. Ясно е, че аз категорично подкрепям една много по-активна роля на Парламента. Все пак в настоящата ситуация не считам, че бихме могли да направим нещо различно от това да предложим такова изменение въз основа на текущите правни основания. Въпреки това, както вече казах, обсъжданията в Съвета не са лесни. Причината за това не е, че не искаме да включим държавите-членки, а защото Комисията в ролята си на пазител на договорите счете, че тя също носи отговорност за управлението на цялостния механизъм за оценка с участието на държавите-членки и, разбира се, на Парламента.

Simon Busuttil, от името на групата PPE. – (MT) Създаването на шенгенската зона несъмнено беше огромна стъпка напред за няколко държави от Европейския съюз. С нея понятието за пълна свобода на движение за нашите граждани придоби по-реалистични измерения, дори може да се каже, че пътувайки в рамките на шенгенското пространство, гражданите почти не намират разлика с придвижването им в границите на собствената им държава. Всички обаче знаем, че за успеха на толкова амбициозен проект трябваше да бъде свършена много работа и да бъде пожертвано много. Преди всичко, избирайки да отворим вратите си едни за други, ние трябваше да се доверим взаимно по такъв чувствителен въпрос, какъвто е защитата на външните ни граници. Когато става въпрос за външни граници, на една държава се дава доверие и в замяна се получава такова.

Затова по отношение на тази доклада аз съм съгласен с моя колега Carlos Coelho, че тяхната цел е да подобрят механизмите за оценка в рамките на проекта за шенгенското пространство – проект, който е от огромна важност и който е изграден на взаимно доверие. Ние все пак поддържаме становището, че тази оценка трябва да бъде извършвана по ефективен и прозрачен начин. Нещо повече, в нея трябва да участва Парламентът, който трябва да има възможност да упражнява цялостните си правомощия, особено след като само няколко седмици ни делят, най-вероятно, от влизането в сила на Договора от Лисабон. Ето защо аз съм убеден, че Комисията ще разбере нашата позиция с оглед на съвсем скорошното приемане на Договора от Лисабон; ние очакваме предложения като това да отчитат цялостно правомощията, които ще има Европейският парламент съгласно този договор.

Ioan Enciu, от името на групата S&D. – (RO) Създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген е важна мярка, която ще приложи на практика решенията, свързани с пространството на свобода, сигурност и правосъдие, по-специално разпоредбите на Програмата от Хага. Проектопредложенията, представени днес за разискване, са вариант на механизъм за

оценка. Те предвиждат разпоредби, специфични за целевата област, както и подходяща методология за упражняване на контрол.

Един по-подробен анализ обаче откроява игнорирането на определени принципи на междуинституционалното сътрудничество както на равнище Европейски съюз, така и между държавите-членки на Европейския съюз. От тази гледна точка представеното предложение включва разпоредби, които ограничават сътрудничеството между държавите-членки по отношение на оценката на резултатите от прилагането на Споразумението от Шенген. В същото време то засилва неприемливо ролята на Комисията в този процес, оставяйки Европейския парламент настрана от целия механизъм за оценка.

Освен това формулировката на някои от членовете в регламента дава възможност за различни тълкувания на отношението между Комисията, Парламента и Съвета, що се касае до техния достъп до информацията относно прилагането на достиженията на правото от Шенген.

Ето защо член 14, който засяга чувствителната информация, подчертава, че „докладите, изготвени вследствие на проверки на място, са с ниво на класификация „Restricted“. Комисията, след като се консултира с държавата-членка, предмет на доклада, решава коя част от него може да бъде оповестена публично.“

Искам също така да спомена във връзка с тези разпоредби, че член 16, засягащ доклада, който се представя на Европейския парламент и на Съвета, не предполага, че годишният доклад относно извършените оценки ще съдържа и информация с ограничен достъп. Поради тази причина бихме могли да заключим, че зависи от Комисията да прецени коя информация да бъде включена в годишния доклад и коя – не. Този факт вменява на Комисията функции, които според мен не са обосновани.

Договорът от Лисабон скоро ще влезе в сила и оттам нататък съвместното вземане на решение ще стане обичайна законодателна процедура, която включва и пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Законодателните предложения, които обсъждаме в момента, съдържат разпоредби, влизащи в противоречие с принципите, заложи в договора. Като резултат предложените варианти, ако бъдат одобрени сега, ще трябва да бъдат преразгледани при влизането в сила на Договора от Лисабон.

Уважаеми колеги, свободата, сигурността и правосъдието са области от върховно значение за гражданите на Европа, чиито интереси са пряко представлявани от европейските законодатели. Ограничаването на ролята на институция като Европейския парламент е погрешно. В заключение бих желал да изразя подкрепата си за предложението, направено от г-н Coelho, че в настоящия му вид този проектен документ трябва да бъде отхвърлен и да бъде върнат на Комисията. Предлагам ви да подкрепите проекта за резолюция.

Sarah Ludford, от името на групата ALDE. – (EN) Г-н председател, нашият колега, г-н Carlos Coelho, за пореден път оправда своето второ име: „Шенген“. Той е нашият щатен експерт в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и сме му много благодарни за неговата работа и професионализъм. Изготвените от него доклади по тези предложения са едни много добри, аналитични документи, които очертават пълния хаос, съществуващ в Европейския съюз по отношение на наблюдението и оценката.

Определено считам за неоправдано решението за пригодността за присъединяване към шенгенската зона да бъде единствено в ръцете на държавите-членки във всички случаи, независимо от всяко причудливо разделяне между „преди“ и „след“ присъединяването към Шенген. В предложението на Комисията за регламент се казва, че „тъй като оценката преди въвеждането на достиженията на Шенген е от фундаментално значение за създаването на взаимно доверие между държавите-членки, изглежда разумно тази дейност да остане в рамките на отговорността на държавите-членки“. Но пък не оставяме на държавите-членки да преценят балканските държави, за които тази вечер комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи ще гласува по пригодността за премахване на визите, за безвизово пътуване – Комисията е тази, която прави оценка и преценка, ето защо има пълно отсъствие на последователност, когато се казва, че следва да се остави държавите-членки да оценяват други държави.

Честно казано, не мога да разбера това странно разделяне между оценката на „ефективно въвеждане“ на мерките, необходими за включването в Шенген, които според Комисията трябва да останат междуправителствени, и проверката на „прилагането“ на достиженията на правото от Шенген. Определено изглежда, че държавите-членки не се представят много добре, защото научаваме от предложението за решение, че „през последните години държавите-членки не счетоха за необходимо да извършват оценки на място по въпроси от областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и наркотици. Защитата на данните също не е била винаги обект на оценки на място.“ Според мен има много хора – не само в тази зала, но и извън нея – които смятат, че въпросите, свързани с наказателноправното сътрудничество, наркотиците, борбата с контрабандата на наркотици и защитата на неприкосновеността на личния живот са доста важни

въпроси, за да има по тях проверки на място. Ето защо аз изцяло подкрепям изводите на Carlos Coelho, че трябва да обединим всичко това, да обединим процедурите, по които се извършва тази оценка, да обединим задачите между първия и третия стълб – и се надявам, че скоро изразът „трети стълб“ ще премине в историята и никога няма да ми се налага да го произнасям отново – за да имаме една опростена, ефективна и прозрачна оценка и да гарантираме, че прозрачността включва отчетност пред Европейския парламент.

Изключително странно е, че точно в този момент, в навечерието на това, което, убедена съм, ще бъде ратификацията на Договора от Лисабон – и между другото аз дадох своя принос в Камарата на Лордовете в Обединеното кралство миналата година – Комисията представя този изключително объркан и лишен от логика набор от предложения. Подкрепям отхвърлянето и изисквам Комисията да се върне с по-добро предложение, което отчита Договора от Лисабон, отчита съвместното вземане на решения, отчита опростеността и ефективността при наблюдението и е съобразено с отговорностите на Комисията и Парламента в други области.

Целият въпрос трябва да бъде разгледан, както се прави партньорска проверка в Европейския съюз от 27-те държави-членки. Както казах, това трябва да бъде разгледано, включително областта на правата на човека, тъй като изглежда нямаме ясни принципи и структури, а просто приемаме разни неща в разни области. Колкото и да обичам държавите-членки, страхувам се, че те често приемат практиката „аз на тебе, ти на мене“, което означава, че не се критикуват взаимно, следователно те не са онези, които следва да си дават оценки. Комисията, когато работи оптимално, е тази, която трябва да прави това.

Тъй като имам само още няколко секунди, бих искала да изразя своето несъгласие с г-н Bradbourn от групата на Европейските консерватори и реформисти по въпрос, свързан със свободното движение. Той призова за глобална забрана на така наречените „голи“ скенери за проверка на хора. Би било от полза, ако той участваше в гласуването миналата година, когато неговите колеги се обявиха против забраната за използване на такива скенери без основно преразглеждане на правата на човека. Неговите колеги гласуваха против тази забрана. Г-н Bradbourn дори не присъстваше на гласуването, затова е малко неуместно именно той да продължава да говори за това сега.

Tatjana Ždanoka, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н председател, аз също искам да благодаря на нашия колега, Carlos Coelho, за неговия доклад. Наистина ни е необходим прост и ефективен, прозрачен механизъм за оценка на Шенген.

Съгласна съм, че Комисията следва да играе по-активна роля в механизма за оценка, за което говори преди малко г-н Баро. Въпреки това ние, парламентаристите, имаме известни опасения. Знаете, че нашата група, Зелените, има твърда позиция по отношение на защитата на личните данни. Комисията пропусна да спомене възлагането на външни изпълнители, когато говореше за сигурността на сградите на консулствата. Тя забрави и за разпоредбите за информационната сигурност, свързани с тях.

Освен годишната програма за оценка, член 7 от регламента трябва да вземе под внимание не само анализа на риска, предоставян от FRONTEX, а също одитите и проверките, извършвани от самите държави-членки. Ето защо настоявам да бъдат взети под внимание проблемите, свързани със защита на личните данни.

Когато говорим за процедурата на съвместно вземане на решение и предложението на г-н Coelho, нашата група, групата на Зелените/Европейски свободен алианс, изцяло подкрепя неговата позиция. Няма да ви припомням ролята на Европейския парламент като избираема институция. Вече чуваме, че съгласно Договора от Лисабон процедурата на съвместно вземане на решение е единствената възможност. Ние изцяло подкрепяме докладчика и неговото предложение.

Rui Tavares, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Шенгенското пространство съществува от 20 години – или почти 20 години – и се подлага на оценки от 10 години, първо от постоянен комитет, след това от групата за оценка. Ето защо е крайно време да подобрим процедурите за оценка и да отговорим на опасенията за шенгенското пространство.

Жалко е, че с приближаването на тази годишнина Комисията не успя да свърши достатъчно работа или да отбележи достатъчен напредък по създаването на по-ефективен и цялостен механизъм за оценка, който ще може да отговори не само на опасенията, изразени в последните години по отношение на шенгенското пространство, като например ефективността и съгласуваността между държавите-членки, и определена еквивалентност на процедурите, а също и опасения относно прозрачността, контрола от гражданите (демократичния контрол), и, на последно място, опасения относно правата на човека, които Парламентът цени изключително много. Има сериозни основания за безпокойство във връзка с това, че по-голяма ефективност е постигната за сметка на правата на гражданите, и е крайно време да преодолеем това несъответствие.

Бих искал да кажа няколко думи за съвместното вземане на решение. Европейската комисия и всички други, които защитаваха Договора от Лисабон, възхвалявайки неговите демократични добродетели, сега се изправят пред изпитанието дали ще съумеят да удържат на обещанията си и да позволят по-широк парламентарен и демократичен контрол на процеса за оценка на Шенген. Аз обаче не мога да подкрепя изводите на докладчика, нашият колега Carlos Coelho. Считам, че той прави услуга на европейската демокрация, призовавайки Комисията да преработи своите предложения и да представи един по-опростен, по-ефективен, по-прозрачен вариант, който зачита в по-голяма степен правата на човека и който предвижда по-широк парламентарен и демократичен контрол.

Gerard Batten, *от името на EFD*. – (EN) Г-н председател, не са много случаите, когато се съгласявам с нещо, казано от комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи. Те казват, че тези предложения относно механизмите за оценка и относно достиженията на правото от Шенген са безсмислени, защото, след като бъде изцяло ратифициран Договорът от Лисабон, те така или иначе трябва да бъдат променени.

След като Договорът от Лисабон влезе в сила, първият и третият от така наречените стълбове на различни сфери на политиката ще бъдат консолидирани в едно. При прилагането на договора несъмнено ще има опити той да бъде използван като инструмент за прилагане на достиженията на правото от Шенген във всички държави-членки, включително в тези, които в момента не са част от него, в това число и Обединеното кралство.

Забележете, че казах „след като Договорът от Лисабон влезе в сила“, а не „ако“. Изглежда, че единственият държавен глава, който е против това, смелият президент на Чешката република Вацлав Клаус, ще бъде принуден да даде съгласието си в съвсем близко време. Собственото предателско лейбъристко правителство на Великобритания отстъпи от обещанието си да даде на британците референдум за Лисабон, а единственият човек, който можеше да даде надежда за референдум, Дейвид Камерън, няма смелостта, принципността или намерението да го направи.

Обединеното кралство има абсолютно безконтролна, неограничена и хаотична система за имиграция и предоставяне на убежище. Като държава-членка на Европейския съюз, ние вече не контролираме нашите граници, а съгласно Лисабон приливната вълна от имигранти, която очаквахме, ще се превърне в цунами. Ето защо този доклад няма никакво значение за каквото и да било, а коментарите, направени от комисията и Парламента, ще бъдат пренебрегнати от Комисията.

По време на разискването чух да се подхвърлят думите „свобода, свободи и правосъдие“. За каква свобода говорим, когато няма допитване до нашите граждани относно тяхната нова конституция съгласно Договора от Лисабон, защото те биха я отхвърлили? Какви свободи може да има в закони, сътворени от недемократични институции, които не могат да бъдат премахнати от гласоподавателите? Що за правосъдие има, когато, съгласно европейските заповеди за арест, националните съдилища са оставени без правомощия да защитават собствените си граждани от несправедливи арести и лишаване от свобода? Този Съюз е като от книга на Оруел, в която думите значат точно обратно на казаното.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-н председател, необходима ни е демократична революция. Току-що чухте какво каза предходният оратор; често виждаме, че когато се отива твърде далеч твърде бързо, се постига обратното на това, което се цели.

Мотото на тази група е, че ако Европейският съюз се развива твърде бързо, това ще доведе до резултат точно обратен на желания, а именно неонационализъм. На това сме свидетели в моята родина в момента. Аз съм от държава, която се раздели; на запад, във Форарлберг и малко по-на запад, сме радостни за отворените граници, но на изток ще видите, че с Шенген сме отишли твърде далеч, твърде бързо. В замяна на това в моята родина и извън нея получаваме неореавнизъм и национализъм.

Не бива да се крием зад технически обсъждания. Трябва да се изправим лице в лице срещу тези предизвикателства. Разбира се, това задължително предполага, че на Европейския парламент ще бъдат предоставени права за съвместно вземане на решение и че Вие, г-н член на Комисията, трябва да изчакате, докато ние получим такова право на съвместно вземане на решение или поне да ни бъде предоставено по подразбиране.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Г-н председател, поздравявам и подкрепям Carlos Coelho, и бих искал да подчертая, че този доклад беше приет единодушно в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи.

Предложението на Съвета е свързано с втората част на мандата, даден на Работната група за оценка на Шенген, която трябва да потвърди, че достиженията на правото на Общността се прилагат правилно след премахването на контрола по вътрешните граници.

Целта на този мандат е да направи механизма за оценка на Шенген по-ефикасен.

Оценката на правилното прилагане на достиженията на правото от Шенген намира правното си основание в елементите на третия стълб, докато други аспекти от достиженията на това право намират правното си основание в инструментите на първия стълб.

Според мен предложеното правно основание е правилно, но изглежда не е много съвместимо с изключително важното влизане в сила на Договора от Лисабон, когато ще бъдат консолидирани функциите и правомощията, които в момента са поделени между двата стълба.

Предложението почти не съдържа нови елементи, които да го отличават от механизма за оценка, който действа в момента, а г-н Carlos ги посочи като *ex novo*. Все пак то въвежда промяна, която очевидно е значителна, тъй като документът пред нас ще означава прехвърляне на функциите, които в момента се изпълняват от Съвета, на Комисията.

Това прехвърляне на правомощия означава де факто, че Парламентът и самите държави-членки са оставени извън процеса на оценка, въпреки че те са тези, които имат правомощия по отношение на сигурността на своите външни граници.

Парламентът, който представлява европейските граждани, играе основна, водеща роля по въпросите на сигурността. Задачата ни е важна и това се признава в Договора от Лисабон.

Следователно, г-н председател, ние искаме да се изчака три месеца, защото ако изчакаме тези три месеца, няма да е необходимо да се разглежда отново случаят.

Още един въпрос, г-н председател: преди малко видях заместник-председателя да облича пуловер, а тук е много студено. Ще трябва да ме извините, тъй като се налага да напусна, но не защото не желая да проследя разискването, а защото започвам да се разболявам от бронхит, което не е никак добре и ще съм Ви признателен, ако направите нещо по въпроса, г-н председател.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Тук е студено, вероятно и защото Комисията почти е обърнала гръб на Парламента и становищата на Парламента. Може би нашите отношения ще се затоплят в бъдеще. Считам, че това положение и това обсъждане не се нравят особено на г-н члена на Комисията, защото изглежда, че всички споделяме едно и също становище, или поне по-голямата част от нас го споделят. Във всеки случай аз искам да благодаря на докладчика за неговия доклад.

Създаването на шенгенското пространство в действителност даде на нашите граждани свобода на движение в рамките на това пространство и според мен беше един от най-големите успехи в европейската история. Все пак още много трябва да бъде свършено. Премахването на контрола на вътрешните граници изисква цялостна сигурност, а също и доверие между различните страни по отношение на тяхната способност да осъществяват необходимите мерки. Ето защо създаването на механизъм за наблюдение и оценка е много важно, ако желаем да спечелим подкрепата на гражданите на държавите-членки. Този наболял въпрос често се използва от десни екстремисти, които разпространяват твърдения, че шенгенското пространство давало възможност на различни престъпници да проникват в държавите, които са част от това пространство, и гражданите на нашите държави съвсем основателно ни питат как възнамеряваме да предотвратим подобни случаи в бъдеще.

Прилагането на принципа на междуинституционалната координация също е много важен елемент, който Комисията е оставила на доста заден план в своето предложение – нещо очевидно негативно, тъй като, както вече казаха някои от предходните оратори, всички смятаме, че Договорът от Лисабон скоро ще влезе в сила и би било добре този контекст да бъде включен.

Не виждаме също така основание Европейският парламент да не получи в годишния доклад цялата релевантна информация – за съжаление Комисията не е успяла да включи този демократичен принцип в своето становище. Поради тази причина и аз като докладчика бих предпочела проектопредложението да се върне на Комисията, а ние да настояваме в него да залегне процес на съвместно вземане на решение, цялостният принцип да бъде опростен и целият процес да бъде по-прозрачен.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Г-н председател, също както г-н Coelho и много други колеги, бих искала да подчертая, че създаването на шенгенското пространство през 80-те и 90-те години на миналия век беше

една от най-важните реформи на нашето време. На Жан Моне, една от най-важните личности за Европейския съюз, се приписват думите, че целта на Европейския съюз е не да обедини нациите, а да обедини хората.

През вековете движението на хора в Европа е било доста слабо. Отношенията между държавите в Европа са били силно повлияни от подозрителността у нашите сънародници. На моменти между държавите определено е липсвало доверие. Недоверие, а не доверие, е определяло отношенията. За щастие това е минало и сега виждаме нови възможности за Европа. Повечето от нас в Европейския парламент отдавна имат възможност да се възползват от свободата, която предоставя шенгенското пространство. Лесно е да се забрави уникалното равнище на доверие между държавите, които поставиха основата за неговото създаване. Лесно е да се забрави тежкият път, който беше изминат до тук. Свободното движение обаче е необходимо условие, за да могат хората да се срещат, пресичайки държавните граници.

Г-н председател, както г-н Coelho много точно каза, много е важно, разбира се, да съществува ефективен и прозрачен механизъм за оценка на достиженията на правото от Шенген, така че това пространство да остане и да се развива като пространство на свободно движение. Основата на Шенген обаче е доверието между държавите, които участват в сътрудничеството, а не самият механизъм. Важно е този механизъм да бъде както ефективен, така и прозрачен и това е причината да виждам проблем в предложението на Комисията. Проблемът е, че настоящата роля на Съвета се прехвърля на Комисията и че обхватът на сътрудничеството е драстично ограничен. Моето най-сериозно възражение обаче е, че ние, избраните от народа представители в Европейския парламент, сме изключени от този процес.

Говорейки по един специализиран въпрос, какъвто е механизмът за оценка, ние не трябва да забравяме, че това засяга основите на европейското сътрудничество: свобода, сигурност и правосъдие. Ето защо за нас е много важно да участваме в приемането на нови решения в тази област. Това е причината да призова настоятелно Комисията да вземе под внимание критиките, отправени в тази зала. Настоятелно призовавам Комисията да изготви ново и по-добро предложение възможно най-бързо. В същината на новото предложение трябва да залегне, че изменения на механизма за оценка следва да се приемат чрез процедура на съвместно вземане на решение от Комисията, държавите-членки и по-специално избраните от народа представители в Европейския парламент.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, предложението на Комисията цели да засили ролята на Работната група за оценка на Шенген, като направи този механизъм по-ефективен и прозрачен, за да гарантира ефективното и последователно прилагане на достиженията на правото от Шенген. Въпреки това е любопитно, че независимо от свободното движение в рамките на Европейския съюз, в същото време в него се настоява за създаването на система, която съвсем не отговаря на процедурите за зачитане на правата на човека. Трудността, с която се сблъскваме, когато правим оценка на прилагането на достиженията на правото от Шенген, се състои именно в трудността на това да приемем, че то предвижда обмен на чувствителна информация, „лични досиета“ и репресивни механизми, които са създадени с извинението, че така се защитава европейското пространство и свободното движение в него.

Комисията основателно се безпокои. Премахването на контрола по вътрешните граници зависи от подходящи компенсиращи мерки по отношение на засилването на контрола по външните граници и сътрудничеството между полицейските, митническите и съдебните органи. Това означаваше, и все още означава, непрекъснат обмен на информация и използването на биометрични визи за влизане в Европейския съюз. Считаме, че една оценка следва да взема под внимание целесъобразността на съответните предприети мерки, а не просто да проверява тяхното прилагане. При никакви обстоятелства не трябва да приемаме предложение, което, ако бъде одобрено, ще даде по-голяма легитимност на едни репресивни в по-голямата си част мерки посредством механизми за тяхната оценка.

Nicole Sinclair (EFD). – (EN) Г-н председател, винаги съм смятала, че да бъдеш член на Европейския парламент е загуба на време, но тази вечер наистина надмина всичко. Говорим за нещо, което на практика няма значение, защото Договорът от Лисабон – който знаете, че наложихте с принуда – ще влезе в сила през следващия месец или малко по-късно и ще се наложи да обсъждаме отново същия въпрос. Сега просто си губим времето, за което много, много ви благодаря.

Нека разгледаме критично Споразумението от Шенген и да видим какво на практика означаваше то за Европа: то допусна престъпници, трафиканти на хора и пласъори на наркотици да пропътуват безпрепятствено хиляди мили; то позволи възникването на лагери като Sangatte и Jungle от другата страна на Ламанша, в които хората живеят при възмутителни условия. Надявам се, че изпитвате гордост.

Сигурно сте запознати с Конвенцията за бежанците от 1951 г., в която се казва, че бежанец следва да потърси убежище в първата безопасна държава – но вие пренебрегвате това. Вие не зачитате международното право,

а имате претенцията да бъдете отговорен правен субект, какъвто ще ви направи Лисабон. Е, нека си го кажем направо: това място е цирк! Народът на Обединеното кралство иска сам да контролира границите си; дойде му до гуша от вашето управление. Накрая ви отправям следното предупреждение: британците са справедливи, толерантни и доверчиви хора, но когато искате от нас твърде много, ние ще отвърнем. А когато отвършаме – печелим.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа DURANT

Заместник-председател

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-жо председател, определено е необходим по-ефективен механизъм за оценка на „достиганията на правото от Шенген“, но аз съм с впечатлението, че се занимаваме с безсмислени дискусии, докато по външните граници на Европейския съюз съществуват множество пробойни. Това определено е свързано в по-голяма степен с липсата на политическа воля да се наблюдават ефективно външните граници от страна на правителствата на повечето държави-членки и самия Европейския съюз, отколкото с липсата на ефикасни механизми за оценка.

На всички ни е известно, че някои държави-членки не са способни или не желаят да опазят своите външни граници на Европейския съюз от незаконна имиграция. Всички знаем, че има правителства, които подкопават цялата шенгенска система, посредством масово узаконяване на престоя на незаконно пребиваващи чужденци. Ще посоча примера на правителството на Сапатеро в Испания, а също и на правителствата на Италия, Нидерландия и не на последно място това на Белгия. Белгийското правителство в момента се готви да узакони огромен брой нови незаконни имигранти и по този начин излага на опасност цялата система, тъй като незаконните имигранти, чието положение е узаконено по този начин, ще могат да се заселят където пожелаят в Европейския съюз.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Госпожи и господа, модернизирването на Шенгенската информационна система (ШИС) се превръща в кошмар. С по-нататъшното разширяване на Европейския съюз съществува все по-голяма опасност от тероризъм и организирана престъпност, от което следва, че приоритет трябва да стане по-високото равнище на сигурността. Осъдително е, че преминаването към новата база данни отново се отлага. Системата съдържа данни за изчезнали лица, откраднати стоки и съдебни производства. Настоящата система работи от 1995 г. и беше разработена за максимум 18 държави. Приветствам гъвкавостта на Комисията, която направи възможно разширяването на шенгенското пространство въпреки забавянията на ШИС II. Разбира се, включването на новите девет държави-членки стана възможно единствено при изключителни условия.

Втората версия на системата ще се забави поне до 2011 г. Очаква се тя да внесе подобрения в капацитета на администрацията, гъвкавостта, сигурността и възможностите за съхранение на данни, както и да предложи нови функции. Тя ще даде възможност за присъединяване на други държави, включително и връзка с Великобритания и Ирландия. Агенцията FRONTEX трябва също да има всички необходими й правомощия за ефективна борба с незаконната имиграция. Въпреки това аз имам резерви по отношение на дейността на Работната група за Шенген в общностен режим, тъй като се опасявам, че това ще доведе до отказ на държавите-членки от техните отговорности по осигуряването на контрол. От друга страна, бих искала да насоча вниманието ви към опита на чешките граждани, тъй като са ми известни случаи, при които германски и австрийски полицаи безпричинно са тормозили чешки шофьори.

Изявявам съжаление, че президентът Клаус отлага безсмислено ратифицирането на Договора от Лисабон, но е очевидно, че скоро след като то стане факт, Комисията ще трябва отново да представи законодателството, този път съгласно процедурата на съвместно вземане на решение на Европейския парламент. Ето защо подкрепям отхвърлянето на представените текстове, както беше предложено от г-н Coelho, и го поздравявам за този чудесен доклад.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Г-жо председател, думата „Шенген“ се чу многократно в тази зала. Повечето от нас са съгласни, че Шенген беше огромен успех и че за хората от новите държави, новите държави-членки на Европейския съюз, това означава значителен успех на интеграцията. В същото време обаче Шенген е огромно задължение и новите държави го приеха – балтийските държави, Полша, Словакия, Румъния и България. Отговорността за източната сухопътна граница на Европейския съюз лежи на раменете на новите държави-членки и те се справят изключително добре с това задължение.

Аз обаче искам да говоря за нещо, което не беше споменато в залата. Това, с което ние се гордеем и на което се възхищаваме – имам предвид Шенген и свободата на движение – е кошмар и източник на огромни проблеми за тези, които попадат в обхвата на визовата политика и необходимостта да получат така наречените „шенгенски визи“. Имам предвид гражданите на Украйна, Молдова и другите държави на изток, които желаят да станат

част от Европейския съюз. Въведоха се шенгенските визи, но те струват скъпо. За такава виза във въпросните държави хората трябва да заплащат сума, почти равна на месечния им доход. Те са подложени на унижителна процедура, за да получат такива визи, принудени са да се редят на безкрайни опашки. Това също е Шенген. За тях Шенген означава унижение, стена и проблем.

За да създадем система за оценка на функционирането на шенгенската политика, бих искал поне да спомена въпросите, свързани с визовата политика. Бих искал тя да бъде подложена на оценка. Може би съществуват някакви основания за нея, но не знаем колко дълго тази политика ще продължи да бъде в сила и бих искал да се оцени как сме въвели такива инструменти, разделящи ни от много хора, които съвсем естествено желаят да дойдат в нашето пространство, в шенгенското пространство. Макар това да не е предмет на доклада, исках да спомена тези неща в днешното разискване.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-жо председател, както Ви е известно, понастоящем има 28 държави, включително 25 държави-членки на ЕС, които са премахнали контрола на пътническия поток по общите граници. Тази степен на свобода на движение очевидно зависи от едно всеобхватно доверие между въпросните държави.

Жизнено необходимо е свободното движение на пътническия поток да бъде постоянно регулирано от ефективни допълнителни мерки. С оглед на това от ключова важност е ефикасният надзор и контрол на външните граници, които – както знаем – следва да бъдат упражнявани по единен стандарт чрез Шенгенската информационна система и посредством въвеждането на хармонизирани изисквания за влизане на граждани на трети държави. Ние обаче все още сме твърде далеч от това. Ето защо съответствието със съпътстващите механизми е основен фактор за сигурността на гражданите на Европейския съюз.

Моята родина, Австрия, е особено засегната поради географската ѝ близост с източноевропейските държави. В това отношение е достатъчно да си припомним неотдавнашния случай с конфискуването на хладилен камион в Австрия, в който бяха открити 64 нелегални кюрдски имигранти, незаконно превозвани от Турция, през Унгария и Австрия, към Германия. Този случай показва колко важно е да можем да разчитаме на адекватен и ефективен контрол на външните граници и колко рядко се упражнява такъв.

Що се отнася до вътрешните работи, там също трябва да се борим с увеличаващата се престъпност в множество региони на Европа, която все по-често се корени в организирани, трансгранични престъпни групи. С оглед на това считам, че следва внимателно да обсъдим временното повторно въвеждане на контрола по вътрешните граници. Както знаете, това се оказа доста ефективно по време на шампионата за купата на UEFA през 2008 г.

Тъй като въвеждането на механизъм за оценка с цел наблюдение на прилагането на достиженията на правото от Шенген засяга основно държавите-членки и по-точно техните граждани, считам, че е изключително важно Европейският парламент, като представител на гражданите, да участва в тези решения.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, двете предложения изцяло прехвърлят на Комисията правомощията, които до момента принадлежаха изцяло на Съвета.

С предстоящото влизане в сила на Договора от Лисабон и последващото премахване на структурата на Общността, основана на стълбове, правната ситуация ще бъде коренно различна и много променена. Следователно механизмът за оценка следва да се основава на последователно разпределяне на задачите, които в момента се поделят между първия и третия стълб.

Ето защо мисля, че е много важно предложението да предвижда по-голямо участие на държавите-членки – не смятам, г-н Баро, че участието на експерти е достатъчно – и най-вече реално ангажиране, реално участие на Европейския парламент в рамките на координационната група на механизма за наблюдение и проверка за правилното прилагане на достиженията на правото от Шенген. Освен това, според мен ние следва да конкретизираме и да уточним, посредством по-всеобхватни, по-точни критерии, как да използваме параметъра миграционен натиск, който точно посочва зоните с най-голям риск, където трябва да бъдат извършвани внезапните проверки.

В заключение, предложенията следва да бъдат разглеждани като единен пакет, а не поотделно, тъй като и двете представят общи аспекти на един и същ въпрос и имат сходни недостатъци. Това се дължи също и на факта, че с влизането в сила на Договора от Лисабон приложимата процедура ще бъде тази на съвместно вземане на решение.

Ето защо аз изцяло подкрепям становището, изразено от г-н Coelho, и призивите към Комисията да оттегли тези предложения и да представи други, по-добри, които да отчитат изводите от настоящото разискване.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Членството в шенгенското пространство дава пълна свобода на движение на граждани от една държава-членка в рамките на това пространство, като така напълно премахва границите между държавите-членки. Сигурността на шенгенското пространство зависи от това колко строг и ефективен е контролът, упражняван от всяка от държавите-членки по техните граници. Имайки предвид, че в този случай е предвиден двустепенен механизъм за оценка, той трябва да бъде приложен, тъй като става въпрос за оценка и проверка на постиженията на правото на Общността по отношение на Шенген, с цел да се гарантира, че то се прилага по-прозрачно, ефективно и последователно.

Макар да приветстваме предложението на Комисията както за решение, така и за регламент, тъй като считаме, че това ще повиши равнището на взаимно доверие между държавите-членки, които са част от едно пространство без вътрешни граници, и ще осигури високи единни стандарти при конкретното прилагане на постиженията на правото от Шенген, все пак считаме, че е задължително то да бъде преразгледано, като бъде взет под внимание Договорът от Лисабон и след влизането му в сила.

Приветствам факта, че в предложението на Комисията държавите-членки работят заедно с Комисията като част от координационната група, за да предоставят възможност на Комисията да приложи този механизъм за оценка. Приветствам също разработването на определени многогодишни програми и участието на национални експерти с цел извършването на проверки на място, които ще спомогнат за по-добър обмен на информация между държавите-членки в областта на постиженията на правото на Общността. След влизането в сила на Договора от Лисабон обаче, областта на полицейското и съдебното сътрудничество ще стане част от първия стълб – на законодателството на Общността.

Бих искала също така да насоча вниманието към факта, че член 14 от предложението за решение на Съвета относно въвеждането на механизъм за оценка с цел наблюдение на прилагането на постиженията на правото от Шенген предвижда годишен доклад, който Комисията трябва да представи на Европейския парламент и на Съвета. Искам обаче да повторя, че на предложението трябва да бъде направена повторна преценка, която да вземе под внимание разпоредбите на Договора от Лисабон.

И последното, което искам да добавя, е, че предложението, което Комисията направи относно предложението за решение на Съвета за въвеждане на този механизъм за оценка има значителни последици и за новите държави-членки, тъй като в този случай обсъждаме процедура за прилагане на постиженията на разпоредбите на правото от Шенген на два етапа. Някои от тях са включени в приложение I към договорите за присъединяване, а други предстои да влязат в сила след приемането на решение от Съвета относно определени разпоредби на правото от Шенген.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Г-жо председател, добре е, че обсъждането, което провеждаме днес, за да оценим постиженията на правото от Шенген, се състои успоредно със започването на едно по-широко разискване в Европейския съюз, а също и в Европейския парламент относно Стокхолмската програма. Това е ключов проект, свързан с изключително важни области от живота на гражданите на Европейския съюз, като правосъдие, свобода и сигурност. Например, два елемента от програмата – свободата и сигурността на гражданите на Европейския съюз – категорично следва да бъдат включени при оценката на проекта Шенген.

Ето защо трябва да се запитаме защо беше създаден Европейският съюз и защо е толкова важно за нас този голям проект да успее. В крайна сметка, той не беше създаден за политиците или за международните организации, а за конкретни държави. Всъщност той беше създаден за доброто на неговите граждани. Следователно доброто на гражданите, техните права и свободи, а също и възможно най-високите стандарти за сигурност, които следва да им бъдат гарантирани, са едни от основните елементи на работата, която институциите на Европейския съюз трябва да свършат.

Ето защо не е добре, че обсъждаме шенгенското пространство само по себе си, без да съчетаем това обсъждане с оценка на миграционната програма на Европейския съюз, визовата програма и програмата за сътрудничество със съседните държави. Защото само тогава едно съвместно обсъждане и обща оценка на положението ще могат да доведат до съответните изводи – това е именно смисълът на участието на Парламента във взимането на тези решения и се надявам, че това ще се случи.

Това е причината да съм убеден, че Шенген дава добри резултати. Въпреки факта, който беше посочен в началото, че приемането на нови държави в шенгенското пространство би било невъзможно без приемането на ШИС II, приемането на 10 държави през 2004 г. показва, че то е възможно и че нищо катастрофално няма да се случи. Сега само трябва да вземем мерки да се гарантира, че механизмите, предназначени да подобрят и конкретизират работата на системата, ще бъдат създадени възможно най-бързо, естествено с участието на Европейския парламент. Това обяснява високата ми оценка за г-н Carlos Coelho, чийто доклад изцяло подкрепям.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (EN) Г-жо председател, бих искала да се присъединя към призивите това предложение да бъде оттеглено и Комисията да представи ново с различно правно основание.

Има очевиден опит Парламентът да бъде оставен встрани по този важен въпрос, а правната служба на Парламента потвърди, че за това предложение би могло да бъде избрано друго правно основание, което би позволило пълно участие на Парламента в този процес.

Шенгенската информационна система, визовата информационна система, Кодексът на шенгенските граници и Визовият кодекс подлежат на процедура на съвместно вземане на решение и – с приближаването ни все повече до ратификацията на Договора от Лисабон и към една по-опростена и по-единна правна структура в целия Европейски съюз – ние би следвало да имаме едно по-широко участие на Парламента в тези въпроси, а не обратното. Такова участие не е предвидено в настоящото предложение.

Имаше значително междупартийно съгласие по тези въпроси на стадия на разглеждане в комисия и се надявам, че една ясна, конкретна позиция на целия Парламент, заедно с надлежна оценка на правните обстоятелства, ще доведе до повторното изготвяне на предложението и представяне на ново, по-подходящо, което да го замени.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Г-жо председател, както много от моите колеги, аз напълно подкрепям доклада на г-н Coelho, на когото искрено благодаря за отлично свършената работа.

От самото начало основаниято, задължителното условие за премахването на контрола по вътрешните граници беше наличието на компенсиращи мерки, предназначени да предотвратят дефицита на сигурност, от който много се страхуваха. Тези мерки формираха основата за взаимното доверие, което е ключово за доброто сътрудничество в шенгенското пространство. Така, само чрез ефективен и прозрачен механизъм за оценка на прилагането на достиженията на правото от Шенген ще можем да гарантираме, че това доверие се поддържа и следователно държавите-членки си сътрудничат на много високо равнище.

Ето защо предизвикателството е голямо и ролята на Парламента в създаването на този нов механизъм трябва да съответства на това предизвикателство. Следователно ако този текст бъде приет преди влизането в сила на Договора от Лисабон, механизмът, или поне елементите, които са част от първия стълб, ще трябва да бъдат приети чрез съвместно вземане на решение.

Нещо повече, макар че определено трябва да бъдат направени изводи от интегрирането на достиженията на правото от Шенген в правото на Общността и в правото на Европейския съюз, това не означава, че управлението на тази оценка следва да бъде поверено само на Комисията.

Държавите-членки трябва да участват по-активно в този механизъм за оценка, в противен случай има опасност това взаимно доверие да намалее. Същото се отнася и за вътрешната сигурност на нашите държави-членки. Когато някоя държава-членка не прилага правилно това законодателство, от последствията страдат всички държави-членки.

В заключение, що се отнася до ефикасността, не ми изглежда разумно да се предвиждат два отделни механизма за двата етапа на оценка, които са проверката на предварителните условия за прилагането на достиженията на правото от Шенген и проверката на прилагането му от държавите-членки.

Ето защо аз се присъединявам към г-н Coelho в призива към Комисията да оттегли настоящото предложение и да ни представи ново, което отчита в по-голяма степен философията на достиженията на правото и ролята на държавите-членки при оценката на неговото прилагане.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Г-жо председател, с огромно съжаление се обръщам към Парламента като негов член от държава, която все още не е избрала да стане част от Споразумението от Шенген. Аз лично бих подкрепил такова присъединяване. Надявам се, че Работната група за оценка на Шенген най-накрая ще докаже на Ирландия, и най-вече на нашите съседи в цяла Великобритания, несъмнените ползи от Шенген.

Свободата на движение е основно право и стълб на гражданството в Европейския съюз, към което всички се стремим. Възможността да намалим броя на границите и да предоставим свободата и ползите от пътуването на гражданите на Европейския съюз е забележителна, особено като се има предвид европейската история. Фактът, че това се случи, като същевременно се увеличиха възможностите на нашите органи да се борят с престъпността, свързана с пресичането на границите, беше важно историческо постижение и един от големите успехи на Европейския съюз до момента. Именно Споразумението от Шенген накара Ирландия да създаде цялостна система от данни за криминалогична информация, която, да се надяваме, през следващите години ще бъде свързана с европейската система. Шенген работи изключително добре и това се вижда от всички.

Именно заради това забележително постижение е жалко, че моята родина участва в Шенген само частично. Макар да има пълно сътрудничество между ирландските органи за сигурност и нашите европейски колеги в целия спектър от политически въпроси, пълният набор от ползи от Европейския съюз все още не се споделя от ирландските граждани. Премахването на контрола по границите изисква взаимно доверие между всички участващи държави-членки. За съжаление становището на ирландското правителство до момента е, че то не може да се довери на своите европейски съседи и функционалността е малка, що се отнася до свободното движение на хора в Европа. Искрено съжалявам за това. Необходима ни е визова система, която да обхваща целия Европейски съюз, за което ще допринесе, надявам се, днешното разискване.

Що се отнася до представеното ни предложение, искам Комисията да го оттегли. Считаю, че то дава твърде много правомощия на Комисията. На практика то се опитва да игнорира Европейския парламент. Комисията следва отново да се обърне към нас с предложения, които зачитат процедурата на съвместно вземане на решение, но и да оставим настрана настоящото разискване, след приемането на Договора от Лисабон ще се наложи така или иначе да бъдат изготвени нови предложения.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (EN) Г-жо председател, на първо място бих искал да поздравя г-н Coelho за чудесно свършената работа. Създаването на прост, ефективен и прозрачен механизъм за оценка, допълващ текущата оценка на Шенген, е горещо приветствана инициатива.

Има обаче и няколко проблема по отношение на защитата на данните, която беше подчертана по-рано от докладчика. За съжаление въпреки необходимите подобрения, при сегашната процедура с нас се провеждат единствено консултации. След като влезе в сила Договорът от Лисабон, Парламентът автоматично ще има правомощия за съвместно вземане на решения по въпроси от третия стълб. Тъй като е заложена сигурността на шенгенското пространство и неговите граждани, всички заинтересовани трябва да вземат активно участие в създаването на тези системи за оценка, като така ще направят възможно да се гарантира и консолидира принципът на взаимно доверие, който е ключов за запазването на шенгенското пространство.

Поради всички посочени причини аз подкрепям докладчика за тази инициатива, която изисква Комисията да оттегли предложенията и да представи нови, по-пълни предложения.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Бих искала да поздравя г-н Coelho за работата, свършена от него, и за решимостта, която той показва в желанието си за механизъм за оценка с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген по един прост, ефективен и прозрачен начин.

Разглеждам въвеждането на свободното движение в границите на Европейския съюз и премахването на контрола по вътрешните граници като най-важните постижения на Европейския съюз. Имайки предвид граничната пропускливост, необходими са ни високи стандарти, когато прилагаме на практика достиженията на правото от Шенген, за да можем да поддържаме повишено равнище на взаимно доверие между държавите-членки, включително тяхната способност да прилагат мерки, съпътстващи премахването на контрола по вътрешните граници.

Трябва да подобрим механизма за оценка с цел наблюдение на прилагането на достиженията на правото от Шенген. Необходимостта от поддържането на високо равнище на сигурност и доверие изисква добро сътрудничество между правителствата на държавите-членки и Комисията. Като се има предвид значимостта на регламентите в тази област от гледна точка на основните права и свободи, Европейският парламент трябва да настоява за прилагането на Договора от Лисабон да бъде предварително условие за всяка законодателна инициатива, която предвижда повишаване на сигурността по границите.

Изхождайки от това колко е важна тази законодателна инициатива, може да се съжاليا, че Европейският парламент играе по-скоро ролята на консултант, а не на съзаконодател, както в случая трябваше да бъде.

Създаването на пространство на свобода, сигурност и правосъдие е основен приоритет на Европейския съюз. Ето защо за държавите-членки е жизнено важно Комисията и Европейският парламент да бъдат равноправни участници в неговото поддържане и развитие.

Това са основанията за пълната ми подкрепа по отношение на предложението на докладчика да прикани Комисията да представи ново, подобрено предложение на Европейския парламент, което да даде на Парламента възможността да поеме своята роля на съзаконодател.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-жо председател, оцеляхме след ледената прегръдка тук, в залата.

Вероятно в настоящото разискване възниква недоразумение – в този смисъл, че целта на предложението е да придаде общностен характер на процеса на оценка. Вярно е, че имаме Шенген – искам да отбележа, че мнозинството от членовете на Парламента приветстват успеха на Шенген, което прави възможна свободата на движение, като същевременно е налице и сигурност.

Вярно е, че оценката на Шенген беше преди всичко на междуправителствена основа и че Комисията присъстваше само в качеството на наблюдател. Вярно е обаче и че Комисията, като пазител на договорите, трябва да отговаря за оценката. Все пак няма съмнение, че тя ще има монопол върху оценката – това трябва да е съвсем ясно. Ние, разбира се, ще включим държавите-членки, а експерти от държавите-членки ще участват в планирането на графика на проверките, в провеждането на проверки на място и при изготвянето на доклада за оценката.

Съвсем ясно е, че тревогата, която долавяме сред държавите-членки, се дължи и на неправилно разбиране. Тъй като желаем взаимно доверие между държавите-членки, няма никакво съмнение, че ще ги включим активно в оценката на мерките, предприети за прилагане на Шенген, за достиженията на правото от Шенген.

Ще се спра на въпроса за Парламента. Тук също има неправилно разбиране. Нашата цел не е да изключим Парламента, както чух да се твърди. Нашата цел при сегашната ситуация е просто да видим как участието на Парламента може да бъде разширено чрез редовни доклади. Това обаче в никакъв случай не премахва възможността да дадем на Парламента по-голяма роля в този механизъм с общностен характер, след като Договорът от Лисабон бъде ратифициран. До известна степен съм настойчив, защото знаем, че общият европейски интерес може да надделее, когато се използва този метод, дори и ако понякога се случи дадена държава-членка да се забави малко, що се отнася до защита на този общ европейски интерес.

И така, съществуват известни трудности в разбирането, които ще се опитам да изясня.

Нещо повече, искам също така да кажа, че предложенията внасят известна добавена стойност в сравнение с настоящия механизъм. Оценките ще бъдат далеч по-чести и по-ясни. Проверките ще бъдат планирани на място, въз основа на оценките на риска; ще има внезапни проверки и високо равнище на специализация при извършването на оценките, а броят на участващите експерти ще направи проверките ефективни.

Оценката на действията, предприети вследствие на препоръките, дадени в края на оценките на място, ще бъде подобрена.

Това е моята позиция, г-жо председател, госпожи и господа. Напълно разбирам нетърпението ви да видите разширеното участие на Парламента, след като бъде ратифициран Договорът от Лисабон. Няма съмнение, че Парламентът трябва да играе основна роля в този общностен метод, но направихме това предложение с оглед на общностния характер, като изхождаме от позицията, че по такъв начин впоследствие се дава категорична възможност за участието на Европейския парламент.

Слушах внимателно всички изказвания и определено видях на практика единодушното становище на Парламента. Аз обаче считам, че всичко това се дължи на недоразумение, което може да бъде изяснено.

Carlos Coelho, докладчик. – (PT) Бих искал да засегна три последни аспекта. Първо, искам да благодаря на членовете на Парламента, които подкрепиха моя доклад и се изказаха в този смисъл по време на разискването, както и на заместник-председателя Баро за неговото изказване, което подкрепи участието на Европейския парламент като законодател, като така се използват максимално възможностите, които дава Договорът от Лисабон. Това не ме изненадва. Знам, че г-н Баро поддържа това становище отдавна, но е добре, че той, като заместник-председател на Комисията, заяви официално това становище пред нас.

На второ място, бих искал да припомня нещо, което г-н Баро каза, когато спомена, че преговорите със Съвета са били трудни. Ние също знаем за това и разбираме, че нещата трудно биха изглеждали по друг начин, когато обсъждаме този въпрос. Ето защо се надявахме, че Комисията ще види в Парламента един партньор с правомощия за съвместно вземане на решение, тъй като по отношение на подхода им към Европа и Комисията, и Парламентът подкрепят идеята, че вземането на решения не може да продължи да бъде само междуправителствен въпрос.

На трето място, бих искал да подчертая две неща, които считам, че проличаха в това разискване. Първо, не може да има нарушаване на последователността. Не може да има две системи за оценка; трябва да има само една, независимо дали става дума за новите членове на Шенген или за вече съществуващите. Нещо повече, принципът на взаимно доверие не трябва да се подкопава. Всички страни трябва да участват. В процеса на оценка трябва да участват както държавите-членки, така и европейските институции. Европейските институции не включват само Комисията или Съвета; те включват също Парламента и затова ние искаме съвместно вземане на решение.

Председател. – Общото разискване приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

Писмени изявления (член 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), в писмена форма. – (LT) Жизненоважно е да има прост, ефективен и прозрачен механизъм за оценка, който ще даде възможност на шенгенското пространство да се запази като пространство на свободно движение, като същевременно е абсолютно необходимо да се адаптира рамката за междуправителствена оценка на Шенген към правната рамка на Европейския съюз. Правната служба на Европейския съюз направи проучване и определи, че процедурата на съвместно вземане на решение е трябвало да бъде предпочетена пред процедурата на консултации при разискването на настоящото предложение. Договорът от Лисабон скоро ще влезе в сила и съгласно него Европейският парламент ще има по-големи правомощия в пространството на свобода, правосъдие и сигурност. Тъй като сигурността на шенгенското пространство и неговите граждани е от съществено значение, трябва да изберем процедурата на съвместно вземане на решение.

Kinga Gál (PPE), в писмена форма. – (HU) Шенгенското сътрудничество може да се осъществява под различни форми. Могат да се изберат множество приложения и да се разгледат внимателно. Считаю, че като член на Европейския парламент си струва да спомена в настоящия момент, че едно от основните условия за свободното движение на хора е да има налице цялостна шенгенска система, работеща ефективно и изградена на взаимното доверие. Контролът по границите, нашата обща визова политика, трансграничното полицейско сътрудничество и въпросите на защитата на данните са само компоненти на тази цялостна система. Това са различни въпроси, но всички са свързани от един общ фактор. На европейските граждани беше предоставена и продължава да се предоставя ежедневно голяма допълнителна свобода, която за тях символизира една от най-осезаемите ползи от съществуването на Европейския съюз.

Като представител на избирателите от държава-членка, която се присъедини едва преди няколко години, мога със задоволство да потвърдя това. Ако нямаше предложение от страна на португалското председателство на Европейския съюз, новите държави-членки не биха могли да бъдат част от шенгенската система. Както стана ясно, най-новото (второ) поколение на Шенгенската информационна система към днешна дата все още не е заработила. Комисията и държавите-членки са отговорни за запазването на тази свобода – въпрос, който беше споменат и в две от точките от дневния ред. Европейският парламент също споделя тази отговорност, което е именно основание то да участва по въпроси, свързани със свободата на гражданите. Въз основа на гореизложеното аз категорично подкрепям усилията на докладчика и приемам неговите предложения.

Siiri Oviir (ALDE), в писмена форма. – (ET) Създаването на шенгенското пространство в края на 80-те години и началото на 90-те години на миналия век беше едно от най-големите постижения в европейската история. Разпоредбите на достиженията на правото от Шенген са част от правната рамка на Европейския съюз от влизането в сила на Договора от Амстердам през 1999 г. Съществена част от наблюдението на прилагането на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, които са част от европейското право, е механизмът за оценка, който следва да гарантира прозрачно, ефективно и последователно прилагане на достиженията на правото от Шенген, като също така отразява промените в законодателното положение, които влязоха в сила след интегрирането на достиженията на правото от Шенген в правната рамка на Европейския съюз.

Съгласна съм с мнението на докладчика, че днес предложенията, съдържащи се в проекта, са ограничени до приемането на някои от общите предложения за подобряване на действащия механизъм за оценка на Шенген, които бяха направени неотдавна. Единствената нова идея в целия проектен документ е разпоредбата, свързана с възможността да се извършват внезапни проверки, което категорично приветствам. Аз обаче не мога да приема факта, че ролята, която понастоящем има Съветът, следва да бъде прехвърлена изцяло на Комисията. Това предложение оставя изключително ограничени възможности за сътрудничество с държавите-членки и оставя Европейския парламент встрани от процеса. Не трябва да се забравя, че това пространство се основава на свобода, сигурност и правосъдие, а също и че отговорността за запазване и подобряване на това пространство не се носи само от Комисията, като гарант за надзора на прилагането на конституционния договор, а от държавите-членки, които постоянно носят отговорността за сигурността на техните външни граници, както и от Европейския парламент, който представлява гражданите на Европейския съюз.

18. Споразумение между ЕО и Мавриций за премахването на визите за краткосрочен престой – Споразумение между ЕО и Сейшелите за премахването на визите за краткосрочен престой – Споразумение между ЕО и Барбадос за премахването на

визите за краткосрочен престой – Споразумение между ЕО и Сейнт Китс и Невис за премахването на визите за краткосрочен престой – Споразумение между ЕО и Антигуа и Барбуда за премахването на визите за краткосрочен престой – Споразумение между ЕО и Бахамите за премахването на визите за краткосрочен престой (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване по:

- доклада на г-н Busuttill – от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно предложението за решение на Съвета относно сключването на споразумението между Европейската общност и Република Мавриций за премахването на визите за краткосрочен престой (COM(2009)0048 – C7-0015/2009 – 2009/0012(CNS)),

- доклада на г-н Busuttill – от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно предложението за решение на Съвета относно сключването на споразумението между Европейската общност и Република Сейшели за премахването на визите за краткосрочен престой (COM(2009)0052 – C7-0012/2009 – 2009/0015(CNS)),

- доклада на г-н Busuttill – от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно предложението за решение на Съвета относно сключването на споразумението между Европейската общност и Барбадос за премахването на визите за краткосрочен престой (COM(2009)0050 – C7-0017/2009 – 2009/0014(CNS)),

- доклада на г-н Busuttill – от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно предложението за решение на Съвета относно сключването на споразумението между Европейската общност и Федерация Сейнт Китс и Невис за премахването на визите за краткосрочен престой (COM(2009)0053 – C7-0013/2009 – 2009/0017(CNS)),

- доклада на г-н Busuttill – от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно предложението за решение на Съвета относно сключването на споразумението между Европейската общност и Антигуа и Барбуда за премахването на визите за краткосрочен престой (COM(2009)0049 – C7-0016/2009 – 2009/0013(CNS)),

- доклада на г-н Busuttill – от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно предложението за решение на Съвета относно сключването на споразумението между Европейската общност и Бахамската общност за премахването на визите за краткосрочен престой (COM(2009)0055 – C7-0014/2009 – 2009/0020(CNS)).

Simon Busuttill, докладчик. – (MT) Въпреки студа, който се усеща в залата, в тази тема се разглеждат държави, в които е далеч по-топло, а това е доста по-приятно. Тези доклади на практика съдържат споразумение, което урежда премахването на визите за краткосрочен престой между Европейския съюз и неговите граждани и гражданите на шест различни държави – Република Мавриций, Република Сейшели, Барбадос, Федерация Сейнт Китс и Невис, Бахамските острови и Антигуа и Барбуда.

Премахването се отнася за граждани на Европейския съюз, които пътуват до тези държави и обратно, т.е. когато граждани от тези държави пътуват до Европейския съюз. То е валидно за максимален престой от три месеца в рамките на шестмесечен период. Това премахване се отнася за всички категории лица, което означава обикновени граждани, както и дипломати, пътуващи по различни поводи. Това важи по-специално за многобройните туристи, които са граждани на Европейския съюз и които пътуват на почивка до тези шест държави, като по този начин нещата за тях ще се улеснят значително.

Въпросното споразумение обаче изрично изключва онези, които пътуват с цел работа и упражняване на възмездна дейност. В тези доклади сме включили разпоредба, която гласи, че всяка от тези трети държави може временно да преустанови изпълнението или да прекрати споразумението по отношение на всички държави от Европейския съюз, а не изключвайки само определени държави. Това се прави с цел да бъде осигурена равнопоставеност за всички граждани на Европейския съюз и, нещо повече, като израз на солидарност. От друга страна, Европейският съюз ще направи същото, което означава, че Европейската общност може също временно да преустанови изпълнението или да прекрати споразумението от името на своите държави-членки. Европейският съюз или която и да е от тези държави могат или да преустановят изцяло или частично изпълнението на това споразумение по причини, свързани с обществен интерес, защитата на националната сигурност, защитата на общественото здраве, незаконната имиграция или в случай на повторното

въвеждане на изискването за виза от която и да е от страните. Искам най-вече да поясня, г-жо председател, че преди да гласуваме по тези доклади на равнище комисии, ние поискахме и ни беше предоставена гаранция от страна на Европейската комисия, че ще бъде осигурена пълна реципрочност. Това беше съществен принцип за нас; пълната реципрочност, гарантирана от тези държави при премахването на техните изисквания за визи, като ние от своя страна ще направим същото. По този начин ще премахнем изискванията за визи от двете страни. Това споразумение беше постигнато по надлежния ред и отново доказва, че Европейският съюз може да преговаря с единен глас на международно равнище и като засвидетелства солидарност спрямо всички държави. В заключение отново ще посоча, че то показва способността на Европейския съюз да отваря своите врати за граждани от всички части на света.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-жо председател, аз също съм изключително благодарен на г-н Busuttil за неговия отличен доклад.

Шестте държави извън Европейския съюз – Антигуа и Барбуда, Бахамските острови, Барбадос, Мавриций, Сейнт Китс и Невис, и Сейшелите – преминаха от негативния списък към позитивния списък на Регламент (ЕО) № 539/2001 съгласно нов регламент, Регламент (ЕО) № 1932/2006, приет на 21 декември 2006 г., който потвърди, че тези държави са изпълнили критериите, посочени в регламента.

Този регламент уреждаше прилагането на премахването на визи за гражданите на тези държави при сключването и влизането в сила на двустранно споразумение за премахването на визите между Европейската общност и всяка от тези държави.

Както каза г-н Busuttil, беше важно да се гарантира пълна реципрочност, тъй като към онзи момент някои от тези държави все още налагаха изискването за виза по отношение на гражданите на една или повече държави-членки.

Поради временния визов режим, прилаган от държавите от КАРИКОМ – общият карибски пазар – спрямо граждани на няколко държави-членки по време на световната купа по крикет, официалните преговори за премахването на визите започнаха едва през юли 2008 г.

За да се гарантира, че гражданите ще могат да се възползват от премахването на визите възможно най-скоро, Комисията предложи временно прилагане на споразуменията, подписани на 28 май 2009 г., и оттогава насам те се прилагат временно в очакване на завършване на процедурите, необходими за тяхното официално сключване.

Съгласно принципа на реципрочност, премахването на визите обхваща всички категории лица – притежателите на обикновен, дипломатически или служебен паспорт – пътуващи с всякаква цел, с изключение на упражняване на възмездна дейност.

Както каза г-н Busuttil, с оглед поддържането на равнопоставено отношение към всички граждани на Европейския съюз споразуменията включват разпоредба, която предвижда, че шестте държави извън Европейския съюз могат временно да преустановят изпълнението или да прекратят споразумението само по отношение на всички държави-членки на Европейската общност, и реципрочно Общността също може временно да преустанови изпълнението или да прекрати споразумението само по отношение на всички свои държави-членки.

Това е накратко. Благодаря на Парламента и на г-н Busuttil за неговото сътрудничество. То укрепва тази инициатива, като по този начин тя дава на нашите съграждани възможност да пътуват по-лесно. Искам също така да добавя, че в този малко хладен Парламент можем да помечтаем все някога да посетим всички тези прекрасни страни, като Сейшелите и Бахамските острови...

Marie-Christine Vergiat, от името на групата GUE/NGL. – (FR) Г-жо председател, Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица подкрепя споразуменията на Европейския съюз с тези шест държави, които са наистина вълшебни дестинации, г-н Баро.

Както казахте, с тези споразумения за гражданите на тези шест държави и реципрочно за гражданите на Европейския съюз в бъдеще ще отпадне изискването за виза при краткосрочен престой – поне за една част от тях ще отпадне, тъй като това отпадане не се отнася до желаещите да работят или да упражняват възмездна дейност, с други думи като наето лице или доставчик на услуги. Това означава, че изключенията от изискването за виза са занимаващите се със стопанска дейност, спортистите и творците – доколкото се отнася до еднократна дейност – журналистите и стажантите, а и много други.

Нека не бъдем прекалено придилични, а да приветстваме този напредък, защото са ни известни всички административни формалности, които се изпълняват в нашите посолства, за да бъдат издадени визи на граждани на южните държави.

Уверена съм, госпожи и господа – поне тези, които все още са тук – че всички сте чували за различни случаи на творци, които не са допускани да посетят фестивал, или за спортисти, които не могат да участват в състезания. Ние от Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица подкрепяме премахването на всички визи за краткосрочен престой. Те са в противоречие със свободното движение на хора и вкарват гражданите на тези държави в омагьосан кръг, като по този начин ги подтиква да кандидатстват за визи за краткосрочен престой, а след като успеят да ги получат, те не се завръщат в родината си, защото се боят, че няма да могат да получат отново виза. От своя страна ние, в нашите държави, продължаваме да преследваме притежателите на визи за краткосрочен престой и така се стига до омагьосан кръг. Това води дори до фактическа раздяла на семейства между мигранти, които напускат нашите държави, и техните семейства, които остават в държавите на произход. Ето защо считаме, че тези споразумения са положителна стъпка в посока към друга миграционна политика, която предвижда хората да се движат свободно, също както капиталите и стоките.

Имаме обаче една малка забележка – малка техническа забележка, г-н член на Комисията. Забелязахме, че английският термин „valid passport“ (валиден паспорт) е преведен на френски като „*passport ordinaire*“ (обикновен паспорт), но според нас това не означава едно и също. Ето защо ще се радваме да изясним този аспект, защото считаме, че правилният превод би бил „*passport en cours de validité*“ (валиден паспорт).

Също така сме изненадани – ако се изразя учтиво така – изненадани сме, че тези споразумения не важат за най-отдалечените региони на Франция, а са в сила за най-отдалечените региони на Португалия.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Искам накратко да изкажа подкрепа за доклада на Simon Busuttil, който одобрява инициативата на Европейската комисия, като посоча накратко три неща. Първо, с това решение, което улеснява движението, ние отхвърляме идеята за непристъпна Европа. Второ, не отваряме врати безразборно. Както заместник-председателят Баро припомни, ние ги отваряме в съответствие с правилата. Както той каза, държавите са постигнали съответствие с правилата и могат да бъдат извадени от негативния списък.

Считам, че е важно да приемем европейски подход и да избягваме „подбирането“ на държави, като приемаме някои, а отхвърляме други. Или цялото европейско пространство се приема, или нищо. В заключение, както подчертаха Simon Busuttil и заместник-председателят Баро, гаранциите за реципрочност са ключови при тези споразумения. Не можем просто да искаме Европа да отвори вратите си за други държави, ако тези държави не отварят вратите си за Европа, а това е надеждно гарантирано в тези споразумения.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-жо председател, първо искам да благодаря на г-жа Vergiat и да ѝ кажа, че е напълно права – наистина е „*passports en cours de validité*“ (валиден паспорт); на второ място искам да кажа, че желаем да постигнем оптимален резултат.

Смятам, че г-н Coelho също каза много ясно, след г-н Busuttil, че трябва да бъдем много стриктни, що се отнася до реципрочността, и че ни е необходима действителна европейска солидарност: не можем да оставим държава-членка в зависимо положение от повторното въвеждане на визи. Необходима ни е истинска солидарност от страна на всички държави-членки и от Съюза.

Благодаря още веднъж на г-н Busuttil за това, че ясно посочи проблема, и за начина, по който ни предложи подкрепата на Парламента.

Simon Busuttil, докладчик. – (MT) Искам с няколко думи да благодаря на всички изказали се. Имам предвид моите колеги, както и заместник-председателя на Европейската комисия, Жак Баро. Ако трябва да обобща политическото послание на тази институция в един израз, това несъмнено ще бъде принципът на реципрочност. Той е важен за нас. Той има съществено значение в споразумението, което е пред нас, по същия начин, по който са съществени споразуменията с други трети държави. Заместник-председателят на Комисията знае, че има няколко други трети държави, които все още не признават принципа на реципрочност по отношение на всички държави-членки на Европейския съюз. Между тях са и Съединените американски щати, които наскоро включиха няколко държави в своята програма за премахване на визите, но оставиха други извън нея. Бразилия, с която наскоро се проведе преговори, също е такъв пример. Очаквам, че когато и да бъде сключено това споразумение, ще се настоява за принципа на реципрочност и считам, че точно този вид споразумения могат да служат като основа и в други случаи.

Председател. – Общото разискване приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

19. Развитието на системите ШИС II и ВИС (разискване)

Председател. – Следващата точка от дневния ред е изявление на Комисията относно развитието на системите ШИС II и ВИС.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-жо председател, не искам да подлагам на изпитание търпението на Парламента, но така или иначе трябва да изясня няколко неща за тук присъстващите членове на Европейския парламент и за самия Парламент.

Когато преди година и половина поех портфейла на член на Европейската комисия, отговарящ за правосъдие, свобода и сигурност, на моето бюро стояха два машабни проекта в областта на информационните технологии, чиято цел беше да осигурят на държавите-членки съвременни и ефективни инструменти за сътрудничество.

Тези два проекта, ШИС II и ВИС, представляваха част от един и същи договор, подписан през 2003 г., между Комисията и консорциум от дружества в областта на информационните технологии. И двата проекта бяха сложни от технологична гледна точка. Трябва да осъществим връзка между една централна система и съответното оборудване в отделните държави и да ги накараме да си взаимодействат, като спазваме много високи технически изисквания.

Винаги съм се старал да уведомявам своевременно Парламента за тези събития. След съветите по въпросите на правосъдието и вътрешните работи, проведени през февруари и юни 2009 г., аз писах до г-н Derpez, председателят на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, за да го информирам относно напредъка на работата по ШИС II. Изпратил съм Ви копие от тази кореспонденция, г-н Coelho, защото обикновено Вие сте докладчик по въпроси, свързани с ШИС, а и следите отблизо тази материя.

Тъй като съм мотивиран от този дух на откритост, днес отново искам да ви предоставя възможно най-много информация. Вярно е, че както повечето основни проекти, както ШИС II, така и ВИС са заплашени от изоставане и преразход. Вярно е, че положението е незадоволително по отношение и на ШИС II, и на ВИС.

Въпреки участието на експерти от Комисията и държавите-членки, пред ШИС II продължават да съществуват пречки от различно естество. ВИС, от своя страна, навлезе във важен етап. Първоначалните технически показатели възпрепятстваха извършването на планираните изпитвания, но изглежда, че със съгласието на държавите-членки преразглеждането на тези показатели ще даде възможност следващия път изпитванията да бъдат проведени успешно.

Първо ще разгледам ШИС II. Комисията работи в тясно сътрудничество с председателството, държавите-членки и изпълнителите по договора с оглед прилагането на насоките, заложили в изводите на съвета по въпросите на правосъдието и вътрешните работи от 4 и 5 юни.

Първо, всички заинтересовани страни участват активно в техническата подготовка за изпитванията по първа „междинна цел“, която има задачата да гарантира, че настоящото техническо решение е поставено на стабилна основа. Имайки това предвид, Комисията договори необходимите промени по договора с консорциума, отговарящ за проекта. За изпитванията по първа междинна цел има допълнителен разход от 1 026 000 евро. В същото време нашите служби ускориха управлението и наблюдението на проекта. Те въведоха неустойки по договора, които целят да увеличат натиска върху изпълнителя.

В петък вечерта по моя покана осъществих среща с изпълнителния директор на дружеството, отговарящо за проекта, за да ме информира лично за мерките, които той прилага, за да отстрани техническите пречки.

Накрая, като предпазна мярка, както беше предвидено от съвета през юни, Комисията започна подготвителна работа с оглед евентуално преминаване към алтернативна схема, в случай че сегашното техническо решение се окаже неуспешно.

С оглед отчитането на тези нови данни и новия график очевидно трябва да трансформираме тези обстоятелства в законодателство. Ето защо на 29 септември Комисията предложи някои изменения на миграционните инструменти на ШИС II – изменения, по които в момента се провеждат консултации с вашия Парламент. Това ще ни даде възможност подробно да преразгледаме въпроса.

Що се отнася до ВИС, през април 2009 г. изпълнителят по договора започна серия от изпитвания на централната система, за да бъде оценен постигнатият напредък. Изпълнителят все още не е успял да покрие всички договорни критерии, необходими за приключване на тази серия от изпитвания, макар срокът да беше удължен.

Комисията, разбира се, приложи неустойките по договора, предвидени за санкциониране на това закъснение. Тя нареди на изпълнителя да приложи всички съответни коригиращи мерки.

Не считам, че има конструктивен проблем, но може и да греша. От друга страна, изглежда типовото изпитване на системата върви добре. Изпитванията трябва да приключат на 11 ноември. Все пак, успоредно с това държавите-членки трябва да приемат и своите национални системи, така че да могат да използват ВИС. Най-малко три държави-членки имат трудности, а закъсненията, дължащи се на тези три държави, са дори по-големи, отколкото причинените от централната система.

Ето защо в момента ние правим подробен анализ с държавите-членки, за да изготвим нов график за стартирането на ВИС. За да направим това обаче, ни е необходима ясна представа за резултата от серията изпитвания на централната система.

Петъчната ми среща ми дава основание да считам, че 11 ноември би могла да бъде датата, на която ще разберем дали извършваните изпитвания са успешни. Във всеки случай обаче както националните системи, така и централната система трябва да работят безпроблемно, преди системата да бъде стартирана. Аз, разбира се, ще уведомя Парламента за този нов график веднага щом сме готови с изготвянето му.

С това приключвам – моля да ме извините за доста дългото ми изказване, но наистина ми се искаше да ви предоставя подробни данни за развитието на системите ШИС II и ВИС. Има основателна причина за загриженост; няма смисъл да я прикриваме. Профилите на техническия, бюджетния и политическия риск и на двата проекта оправдават участието на всички нас, имайки предвид съответните ни отговорности. Ангажирани са значителни финансови ресурси. Общата сума на бюджетните задължения на Комисията по ШИС II възлизат на малко повече от 80 млн. евро, от които малко над половината, или 44,5 млн. евро, са платените до момента. Общата сума, която до момента Комисията вече е отделила за ВИС, е от порядъка на 74,5 млн. евро. По отношение на изпълнението на бюджета, към днешна дата действително изразходените средства са близо 43,3 млн. евро. Посочените цифри съответстват на тези по проекти от сходен мащаб, разработвани в Европа и в други части на света.

Г-жо председател, държа да заявя, че със сигурност ще уведомявам Парламента за всички събития, които могат да окажат влияние върху бюджета, или на практика върху датата за стартиране на тези системи.

Ако все пак успеем с ВИС и ШИС II, то Европа ще разполага с най-ефективната система в света. Ето защо трябва да преодолеем пречките спокойно, решително и практично, и в това отношение ще си позволя да поискам Парламентът да ми окаже съдействие, когато това ми е необходимо, отново с цел да наблюдавам тези два въпроса отблизо и да гарантирам тяхното успешно решаване.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа КОСН-МЕНРИН

Заместник-председател

Simon Busuttill, от името на групата PPE. – (MT) Бих искал в началото да благодаря на заместник-председателя на Европейската комисия за разяснението, което ни представи; бих искал също, от своя страна, да обясня защо поискахме това разискване.

Причината беше, че шенгенското пространство е много важно за нас от гледна точка на свободата на движение на нашите граждани. Но макар нашето намерение да беше шенгенското пространство да предлага пълна свобода на гражданите, ние не желаем да предоставяме тази привилегия на престъпници. Ето защо създадохме шенгенската информационна система, която беше планирано да бъде осъвременена до система от ново поколение, позната като ШИС II, за да ни подпомогне да не допуснем престъпници да се възползват от каквато и да е свобода на действие. Ето защо фактът, че тази система от ново поколение, ШИС II, закъснява значително и въпреки това няма изгледи да бъде завършена, предизвиква у нас безпокойство. Това е причината да Ви задаваме тези въпроси, засягащи основанието за такова забавяне и относно датата, на която системата ще заработи. Аз все пак бих искал съвсем ясно да заявя, че нашата крайна цел е да работим съвместно с Европейската комисия, за да гарантираме, че шенгенското пространство работи нормално и в най-добрия интерес на нашите граждани, без да даваме поле за безнаказани действия на хора с престъпни намерения.

Claude Moraes, от името на групата S&D. – (EN) Г-жо председател, бих искал да благодаря на г-н члена на Комисията за това, че дойде днес тук, за да ни представи подробно най-новата информация по тези въпроси. Оценяваме начина, по който го направи.

Както и г-н Busuttill, искам да направя разяснение – съвместно разяснение – относно нашите сериозни опасения, свързани със значителните забавяния при преминаването от ШИС към ШИС II и разработването на ВИС.

Мисля, че разбирате защо внесохме за разглеждане съвместна резолюция, тъй като съществуват реални опасения. Г-н Coelho и други ни запознаха с тях преди известно време и трябва да се отбележи, че макар тези значителни закъснения очевидно да са много обезпокоителни сами по себе си, основните въпроси в случая за Парламента, както ви е известно, са тези за прозрачността и отговорността, по-специално когато става въпрос за чувствителни данни, и то в тази област. Като съзаконотател и единствената пряко избирана институция на Европейския съюз, Парламентът трябва да бъде информиран за развитието по тези системи, както е изисквал многократно това в миналото.

Не искаме да се счита, че в нашата резолюция отправяме неразумни искания. Искаме да сме разумни и да откликнем на начина, по който Вие ни предоставихте информацията днес. Просто искаме да сме информирани за текущото състояние, да ни се дадат разяснения относно причините за закъсненията и да получим уверения, че тези проблеми ще бъдат решени. От съществено значение е проект с такава важност, който ще повлияе на много хора – както на гражданите от Европейския съюз, така и на тези извън него – да бъде разработван прозрачно.

Все пак в допълнение към въпросите, свързани с прозрачността и отговорността, важно е да бъдат посочени и някои по-дълбоки последици. Техническите проблеми, на които ставаме свидетели, както и разработката на тези мащабни бази данни не вдъхват всеобщо доверие. Много от нашите държави-членки – включително и представляваната от мен – изпитват значителни трудности при разработката на големи бази данни, при разработката на бази данни за идентификация и така нататък. Общественото доверие в тези системи е изключително важно.

Ето защо определено трябва заедно да проследим нещата при всички политически партии, за да видим как са възникнали тези проблеми, как могат да бъдат избегнати в бъдеще на етап планиране, а не на етап осъществяване. Трябва да се извлекат поуки; трябва да сме сигурни в тези системи и най-вече трябва да упражняваме цялостен ефективен контрол. В крайна сметка тези системи ще работят само чрез техническо сътрудничество, като не се забравя също общественото доверие в тази система и фактът, че наистина Парламентът проучва задълбочено и открито тези въпроси и на практика показва резултати.

Sarah Ludford, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-жо председател, никога не съм имала толкова много време за изказвания за една вечер през целия ми 10-годишен стаж в Европейския парламент! Десет минути е непознат за мен лукс и не съм сигурна дали ще мога да ги оползотворя.

Аз също изказвам благодарност на заместник-председателя Баро за това, че дойде да ни докладва за проблемите, макар да считам, че не беше нужно да настояваме за най-актуалната информация. Всеки, който има и най-малка представа от инсталация на големи проекти в областта на информационните технологии в своята държава-членка, знае, че често се появяват технически и бюджетни проблеми. За съжаление, когато са засегнати две такива сложни системи, големи системи като Шенгенската информационна система (ШИС) II и визовата информационна система (ВИС), това влияе на надеждността не само на Съюза – ще се върна по-късно на този въпрос – а също и на визовата политика на Европейския съюз.

Като докладчик по ВИС мога да кажа, че бързахме да изготвим законодателството навреме, защото искахме по-скоро да имаме една работеща ВИС – което вече трябваше да е факт – и всяко отклонение от програмата е много разочаровашо.

Искам да попитам г-н Баро какви ще бъдат последствията за кандидатите за визи. Има ли вероятност да се окажем накрая с куп объркани хора, защото ВИС е предназначена да обработва 20 милиона заявления за визи годишно и е възможно закъсненията да имат странични ефекти? А какво ще кажете за правените договорки за възлагане на външни изпълнители? Споменахте, че са наложени договорни неустойки поради закъснения на визовата информационна система. Бихте ли ни казали какви са тези неустойки? Какви се предвижда да бъдат допълнителните разходи? Можете ли също да ни кажете, г-н Баро, дали като цяло Вие продължавате да имате доверие на изпълнителя или да очакваме евентуално прекратяване на договора?

Това вероятно ще се отрази и на създаването на агенцията за общо управление на ШИС и ВИС, а вероятно и на други бази данни в бъдеще. Може би някои от амбициите за събиране на данни и големите системи за наблюдение трябва да бъдат преразгледани, което не е лошо от гледна точка на личната неприкосновеност, ако ще се сблъскаме с всички тези технически и инфраструктурни проблеми.

Последното, което бих искала да попитам г-н члена на Комисията, е следното: сегашният план предвижда ШИС II да заработи в края на четвъртото тримесечие на 2011 г. Предполагам, че може да се очакват още изоставания. През лятото на 2012 г. в Лондон ще се проведат олимпийските игри. Правителството на Обединеното кралство не се възползва от възможността да се включи в ШИС I по причини, известни само на

него. Всъщност то имаше доста години, през които можеше да се включи ШИС I, но казваше „о, не, не, ще изчакаме ШИС II“.

В отговорите си до мен правителството посочва, че не се тревожи за каквито и да е последици за сигурността. Все пак обаче, не само сигурността на Обединеното кралство, но и тази на Европа може да бъде в опасност, ако Обединеното кралство не участва в достъпа до контролния аспект – на което има право – на Шенгенската информационна система много преди 2012 г., когато в Лондон ще бъдат проведени олимпийските игри.

Бихте ли ни казали, г-н Баро, какво е мнението Ви за евентуалните последици за сигурността по време на олимпийските игри, за която аз съм изключително загрижена, особено след като се провеждат в Лондон и дори са в моя избирателен район? Смятам, че всички ние ще имаме доста безпокойства за сигурността на олимпийските игри. Това е една част от въпросите, които искам да Ви задам. Благодаря Ви още веднъж, че дойдохте в Парламента.

Tatjana Ždanoka, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-жо председател, от името на моята група аз също искам да благодаря на г-н Баро за неговите разяснения. Разбира се, ние също не одобряваме сегашното положение на ШИС II и ВИС.

Искам обаче да изразя и някои други опасения, тъй като знаете, че нашата група има конкретно становище относно използването на биометрични данни, по-специално при ВИС и ШИС II.

Искам да използвам възможността да подчертая нашето становище. Както и Sarah Ludford, изразявам голяма благодарност за допълнителното време за изказване тази вечер. За мен също то е някак много, макар да имам шест, а не десет минути.

Изразяваме съжаление и за това, че все повече органи имат достъп до тези системи. В момента ние сме разтревожени, че ШИС се превръща от техническо средство в обща система за контрол и наблюдение.

Ето защо ще припомня на Комисията, че необходимите предпоставки за цялостното прилагане на тези нови системи са съгласувана правна рамка за защита на данните, основана на най-високите стандарти, както и приемането на правен инструмент относно минималните гаранции в процесуалното право.

Искаме също така да изразим съжаление за липсата на сътрудничество от страна на Съвета, по-специално за отказа му да използва процедурата на съвместно вземане на решение по мерките за изпълнение. Надяваме се, че в бъдеще Европейският парламент редовно ще получава информация относно изпитванията, разходите и т.н.

Не искам да повтарям въпроса на предходния оратор, но ние също бихме желали да получим информация от г-н Баро относно договора и произтичащите от него задължения, а също и какво ще се случи, ако изпитването не даде желаните резултат, като бихме желали да узнаем и за евентуалните разходи.

Въпросът може би касае и одобрение: бихме си спестили много въпроси, ако на Парламента беше позволено да участва ефективно в целия процес от самото начало. Ето защо се надявам, че този случай ще докаже също, че наистина сега е моментът да си сътрудним.

Timothy Kirkhope, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-жо председател, като лице, представляващо Европейските консерватори и реформисти при предложението за обща резолюция, аз с удоволствие отбелязвам, че участваме в това разискване. От съществена важност е ние в Европейския парламент да призовем Комисията да отговори, когато разискваме въпроси, засягащи разходването на значителни суми от парите на европейските данъкоплатци. Вярно е, че обществото проявява особен интерес по такава важна област, свързана със защитата и обмена на данни. Имаше множество проблеми и изоставания, което означава, че новата система все още не е пусната в експлоатация. В момента на практика съществуват съмнения за цялостната жизнеспособност на проекта.

Бих искал да попитам Комисията защо има такива закъснения и преразход. Какво се предприема за отстраняване на недостатъците? Искаме да видим пълна прозрачност, що се отнася до процеса на прилагане, както и по отношение на финансовите аспекти, които споменах. Както е записано в нашата резолюция, Обединеното кралство – разбира се, не като пълноправен член на Шенген към момента – заедно с още няколко държави-членки, не желае да бъде част от тази система, докато не бъде намерено решение.

Бих искал да попитам също така какво е предприето спрямо изпълнителните, за да се обезпечат определени щети. Искаме Комисията и Съветът да отговорят на зададените им въпроси, свързани с предоставянето на обяснение за основанията да продължават да имат доверие в настоящия изпълнител и неговата способност

да продължи успешно работата по системите. Всъщност, има ли бъдеще за този проект или трябва да преосмислим цялата инициатива? Както каза и г-н Баро, някои държави се бавят, но без доверие трудно би ги упрекнал човек за това. Европейският парламент трябва редовно да получава информация относно текущото състояние на внедряването на тези системи. Очаквам с нетърпение да прочета отговора на Комисията на въпросите, поставени от мен и моите колеги.

Cornelia Ernst, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-жо председател, първо бих искала да кажа, че не споделяме опасенията на групата на Европейската народа партия (Християндемократи). Съвсем просто е: считаме, че по-нататъшно развитие към ШИС II е излишно и политически погрешно. Нашето становище се основава на три довода: първо, защото тя обединява данни на тайните служби и полицията, като така се създава система, която вече не гарантира възможност да бъде контролирана и в която личните данни на практика не са защитени.

На второ място са биометричните данни, които са обвързани с това като мащабен експеримент, и на трето място, ШИС II, разбира се, ще се използва срещу така наречената незаконна имиграция. Ето и нашето предложение във връзка с това: както на всички ни е известно, съществува ШИС I. Считаме, че е разумно да я развием по-нататък „като една за всички“. Това е прагматичен подход, дори и да сме силно критикувани за него. Ние обаче считаме, че с подхода, който се търси тук, не може да бъде постигнато нищо повече. Накратко казано: ШИС II на практика е провал и да продължим да се занимаваме с нея – казано по друг начин – е безсмислено. Важното е, че парите, дадени ненужно, трябваше да бъдат спестени, което ще означава, че имаме по-малко проблеми с целия проект и можем да спрем да се тревожим за изоставането на ШИС II. Казвам това и от гледна точка на Саксония, регион на Германия близо до Полша и Чешката република. Знам много добре, че със сигурност ще има много по-голям смисъл да се направи нещо по отношение на стабилизиране вътре в полицията, отколкото да се въвежда подобно нещо.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Госпожи и господа, бих искал в началото да благодаря на заместник-председателя Баро за неговото изявление, въпреки че той е в неравноправно положение, тъй като би било добре да чуем и становището на Съвета. Ясно е, че е по-лесно да се упражнява парламентарен контрол върху Комисията, отколкото върху Съвета.

През декември 2001 г. Комисията получи мандат да въведе второто поколение на Шенгенската информационна система (ШИС), която се очакваше да заработи през март 2007 г. Имаше много проблеми и закъснения. Новата система все още не работи. Някои предвиждат, че тя няма да заработи преди 2012 г., а други се съмняват в жизнеспособността на проекта. В момента има изоставане не само при ШИС, а също и при Визовата информационна система (ВИС), тъй като и двата проекта се разработват от едно и също дружество.

Трябва да отбележа, че продължавам да имам доверие на заместник-председателя Баро. В своята политическа кариера той винаги се е доказвал като компетентен, сериозен и истински проевропейски настроен. Знаем, че не той иницира проекта; той го наследи, след като прие промяна на портфейла по искане на председателя Барозу. Все пак службите на Европейската комисия и дружеството, с което е сключен договор за разработката на централната система, трябва да бъдат държани отговорни.

Парламентът има бюджетни правомощия и имаме право и задължение да потърсим обяснение от Европейската комисия. Защо ни е необходима ШИС II? Нужен ни е по-добър контрол на външните граници, повече сигурност, необходими са ни биометрични данни и са ни необходими взаимосвързани сигнали. Планирани са две цялостни технически изпитвания, така наречените изпитвания по междинна цел – първото на 22 декември, второто през лятото на 2010 г. Целта на първото изпитване е да провери безпроблемната, надеждна и ефективна работа на ШИС II в работни условия за период от 72 часа и да провери дали най-важните основни функции и съгласуваност на данните функционират без проблеми или прекъсвания.

Това повдига няколко въпроса. Първо, съществува ли риск, който може да застраши провеждането на изпитване през декември тази година? Второ, с оглед намаляване на риска, обсъжда ли се възможността за понижаване на равнището на изискванията или дори на броя на държавите, участващи в изпитването? Трето, могат ли тези нови изпитвания да бъдат смятани за част от годишния договор с дружеството или ще се считат за допълнителни изисквания, водещи до допълнителни разходи? Четвърто, доведе ли откриването на проблеми и технически грешки до добавяне на услуги към договора? Колко пари са били платени на тези основания? Пето, каква е общата сума на неустойките, наложени на изпълнителя – както спомена заместник-председателят Баро – за закъсненията и техническите грешки, довели до неуспешни предишни изпитвания? На шесто място, счита ли Комисията, че ако има възможност за преминаване към алтернативно решение, това ще означава прекратяване на договора със Steria? Ако е така, какви последици ще има това за ВИС?

В заключение, г-жо председател, един последен въпрос: вярно ли е, че България и Румъния са се отказали да чакат ШИС II и се планира тяхната интеграция в ШИС I?

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Благодаря Ви, г-жо председател. Ще се опитам да не просрочвам времето за изказване. По принцип ние приветстваме въвеждането на ШИС II и нейната функционалност. Докато заемах поста на министър на вътрешните работи в началото на новия век, активно лобирах за тази система. По онова време ни беше обещано, че ще бъде въведена през 2007 г., като една от причините беше, че ни е спешно необходима за новите държави-членки, така че те могат да участват в тази архитектура за сигурност.

Новите държави-членки са тук, но все още нямаме ШИС II. Изоставането трябва непрекъснато да бъде анализирано и проучвано. Трябва да има и ясни последици. От миналия опит трябва да си извадим поуки за бъдещето.

Трябва да признаем, че Комисията направи всичко възможно, за да постигне напредък по проекта ШИС II, включително да се примири с недотам добрите резултати от изпитванията. Не трябва обаче да забравяме, че няма никакъв смисъл да правим прекалено голям компромис в този случай, защото това ще бъде за сметка на стабилността и надеждността на системата. Затова следва да не допуснем никаква финансова тежест за държавите-членки, която може да се появи в резултат на анализа или изпитванията, и от по-нататъшно забавяне на системата. За тази цел ни е нужна стопроцентова прозрачност, както и категорични формулировки по отношение на изпълняващите проекта от името на Комисията, а това трябва да означава също така, че когато е необходимо, ще има финансови последици за въпросните ръководители.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Г-жо председател, г-н член на Комисията, през 2006 г., когато новите държави-членки очакваха да се присъединят към шенгенското пространство, ние казахме – а и така ни беше казано – че едно от условията е да има работеща ШИС II. Междувременно стана ясно, че системата въобще няма да заработи. След това разбрахме, че подът не бил достатъчно здрав, за да издържи теглото на техническото оборудване и несъмнено ако португалското председателство не беше излязло с решение за експлоатация на „една ШИС система за всички“, осемте нови държави-членки все още сяха да чакат за присъединяване към шенгенското пространство.

Междувременно следва да си припомним, че трябва да бъдат подписани нови договори, трябва да бъдат намерени нови финансови пакети за разработването на системата ШИС II, а успоредно с това трябва да се финансира и работата на системата ШИС I+. Следователно се оказва на практика, че финансираме две системи, които струват на европейските данъкоплатци съвсем немалка сума. Очевидно става въпрос за голяма инвестиция, когато се отнася за гарантиране на сигурността на европейските граждани. За разлика от моя колега от левицата, аз считам, че тя може да донесе голяма промяна по отношение на качество в полза на европейската сигурност.

Също така искам да разбера повече за отлагането, като се има предвид, че през 2001 г. разработката на системата се очакваше да отнеме пет години, от 2002 г. до 2007 г. Сега казваме, че разработката ѝ вероятно ще отнеме над 10 години. Г-н член на Комисията, недопустимо е да има толкова голяма степен на несигурност с техническа система, че времето за нейната разработка да се удвои. Добре ни е известно, че неприятните технически изненади могат да бъдат прът в колелото и че публичните инвестиции могат да бъдат отлагани, но в крайна сметка трябва да зададем въпроса: какво налага всичко това? Да не би някои държави, някои държави-членки на практика, съзнателно да възпрепятстват разработването на системата ШИС II? И само да довърша въпроса си – каква е гаранцията, че същото няма да се повтори и със системата ВИС?

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Г-жо председател, имайки предвид закъсненията и проблемите по завършването на работата по ШИС II и прогнозите, според които тя няма да функционира напълно преди края на 2011 г. – а дори, както казват някои, преди 2015 г. – беше взето решение да се проведат изпитвания на ШИС II преди края на тази година, които да оценят нейната функционалност. Ако ШИС II се окаже дефектна, се предвижда прилагането на алтернативен план, основан на подобрения на ШИС I.

Това следователно повдига няколко въпроса. Готова ли е Европейската комисия да приложи алтернативен план? Какво ще се направи по отношение на инвестициите, направени от държавите-членки, които поеха разходите, свързани със закупуването на оборудването за обслужване на новата система? Това оборудване ще се използва ли в алтернативния план? И накрая, как възнамерява Комисията да наложи договорни неустойки на лицата, отговорни за проекта?

Жак Баро, член на Комисията. – (FR) Г-жо председател, не мога да отговаря на всички поставени към мен въпроси, като се има предвид, че се намираме в труден момент. Що се отнася до ВИС, това са изпитванията, които засягат централната система и които трябва да бъдат проведени преди 11 ноември, а по отношение на

ШИС II, това е междинната цел, с други думи, това е критерият, който трябва да бъде изпълнен преди края на годината.

Първо искам да изкажа голяма благодарност на всички оратори. Искам Европейският парламент да има пълен достъп до цялата информация. Ще ви припомня, че тези две основни системи бяха изработени от държавите-членки именно с цел те да могат да се възползват от свободата на движение в условия на сигурност, както подчертаха г-н Busuttil и особено г-н Mogaes.

Искам първо да се опитам да отговоря за ВИС, по-специално на г-жа Ludford, която като докладчик се интересува особено активно от този проблем. Можем да кажем, че изпитванията на ВИС ще бъдат проведени до 11 ноември, като тези изпитвания ще ни покажат дали трябва да променим курса. До момента се счита, че ВИС има стабилна архитектура и на практика няколко дефекта, но те могат лесно да бъдат отстранени. Така или иначе, именно тези изпитвания ще покажат дали трябва да прекратим договора с изпълнителя. Все още е твърде рано да се каже, но в такъв случай графикът съответно трябва да бъде преразгледан.

Искам да подчертая, че през 2005 г. Съветът взе решение ВИС да бъде въведена последователно и координирано от държавите-членки. Ето защо регламентът за ВИС предвижда, че системата ще започне работа в първия регион на датата, определена от Комисията, след като е била уведомена от всички държави-членки, че са извършили необходимата техническа и правна хармонизация за използването на ВИС в този регион.

Това означава, че ВИС ще започне да работи в първия регион – северна Африка, който обхваща държавите, представляващи най-голям риск по отношение на незаконната имиграция и на сигурността – на една и съща дата за всички държави-членки. Това ме подсеща да кажа, че е наистина важно всички държави-членки да могат да стартират и управляват ВИС, защото би било много вредно, ако се окаже, че централната система работи нормално, но сме принудени да удължим крайния срок дори още повече поради тези закъснения от страна на няколко държави-членки. Ето защо съм до известна степен настоятелен по този въпрос.

Забелязах, че г-жа Ludford специално посочи олимпийските игри. Искрено се надявам, че дотогава ще сме отбелязали напредък. Вярно е обаче, че е предвидена разпоредба за свързването на Обединеното кралство към ШИС I + преди олимпийските игри, в случай че такова се наложи.

Искам да кажа също така, че що се отнася до кандидатите за виза, искрено се надяваме да няма големи отклонения от поставения краен срок, тъй като за нас това е много важно, а и може да бъде увеличена сериозната опасност от това хората да „пазаруват“ визи до консулствата, ако забавим твърде много ВИС.

Г-жа Ždanoka говори с мен относно биометричните данни и контролирането на достъпа до системата. Мисля, че ще имаме възможност да разискваме отново въпроса, но този контрол ще се извършва съгласно няколко ясни правила. Разбирам, че г-жа Ernst е против системата, но искам да припомня също така какво ми каза г-н Kirkhope. Идва ред да се спра на г-н Coelho. Г-н Coelho е много добре запознат с ШИС II и бих искал да се опитам да отговоря на някои от неговите въпроси, като си запазвам възможността да му пиша, за да му дам останалите отговори на неговите седем въпроса.

Мога да кажа, че Комисията започна преговорите по договора със своя съизпълнител и тези преговори бяха съсредоточени в две области: възлагането на допълнителни услуги и пускане в експлоатация на оборудване, необходими за изпитванията по първата междинна цел, и изменение на основния договор, които да дадат възможност междинните цели в рамките на ШИС II да бъдат формализирани чрез договор. Постигнахме общо споразумение в края на юли. Постигнахме общо споразумение в края на юли, като е вярно, че съизпълнителят подчерта, че има спецификации, които вероятно ще усложнят много постигането на първата междинна цел. Въпреки това ние подписахме договор с изпълнителя, който предвижда, че тази първа междинна цел трябва да бъде постигната.

Периодът за анализ и коригиращи действия обаче показва ясно, че ШИС II е изградена на солидни, макар и на моменти изключително сложни основи и че макар да бяха необходими известни усилия, системата може да бъде коригирана.

Задълбоченият анализ ни даде възможност да идентифицираме няколко начина за усъвършенстване на системата, но е вярно, г-н Coelho – като се обръщам и към целия Парламент – че имаме пред себе си много амбициозен проект в тази област и че не е много лесно да се предвиди какво точно ще се случи.

Мога обаче да заявя, че сме наложили договорни неустойки на консорциума Hewlett-Packard-Steria, за да го накажем, от една страна, за това, че не може да представи системата на равнището, изисквано по договор в края на договорния етап от оперативните изпитвания на системния тип, и от друга – поне временно – за изоставанията, възникнали при вътрешните изпитвания на ВИС.

Двата проекта са уредени с един и същ договор, така че неустойките се приспадат поравно от фактурите за ШИС II и ВИС. Тези неустойки възлизат на почти 3,5 млн. евро, като броячът за неустойки продължава да отмерва за случая на ВИС, а този за ШИС II е спрял от началото на периода за анализ и коригиращи действия през януари. В случай че се наложи тези проекти да бъдат прекратени, съизпълнителят очевидно ще трябва да поеме съответните разходи.

Г-жо председател, при настоящото състояние на нещата и имайки предвид какво казах както по отношение на ВИС, по-специално изпитванията, които ще се проведат до 11 ноември, така и по отношение на ШИС II, по-специално целта да се потвърди, посредством междинната цел в края на годината, дали архитектурата е наистина жизнеспособна, аз не мога да предоставя по-конкретен отговор, тъй като в момента сме на етап провеждане на тези изпитвания и подготовка за междинната цел.

Бих искал да кажа, че с готовност ще приема съдействието на Парламента, за да накараме съизпълнителят да действа по-бързо. Както видяхте, аз съм много решителен и лично участвам в този въпрос. Надявам се, както беше и при Galileo, че ще успее в по-малка или по-голяма степен да спася и двата проекта, които са много интересни от технологична гледна точка и които ще дадат възможност на Европа да се възползва от високотехнологична система, но тази вечер все още не мога да бъда сигурен в това.

С готовност ще приема също съдействието на Парламента и за да приканим държавите-членки: що се отнася до ВИС, стигаме до заключението, че най-големите закъснения в момента се причиняват от малък брой държави-членки.

Г-жо председател, добре ми е известно, че не отговорих на всеки един отделен въпрос, но оставам изцяло на разположение на Парламента, за да предоставя цялата информация, поискана от членовете на Парламента, и по-специално онези, които ми зададоха въпроси тази вечер, както и когато я получа.

Председател. – Благодаря Ви за отговора, г-н член на Комисията. Внесени са три предложения за резолюции в заключение на настоящото разискване.⁽²⁾

Разискването приключи.

Гласуването ще се състои от 11,00 ч. в четвъртък, 22 октомври 2009 г.

20. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

21. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 20,45 ч.)

⁽²⁾ Вж. протокола